

SF
489
R6
G49

WETEN EN KUNNEN

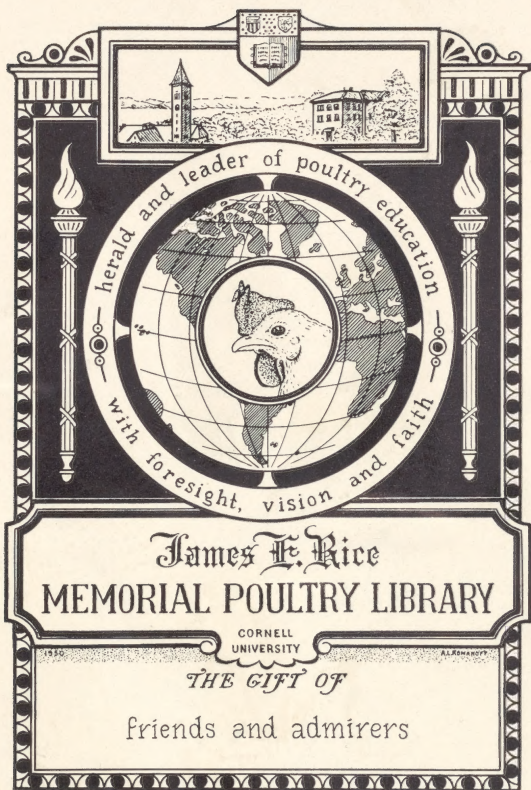
AFDEELING
KLEINVEESTEELT
onder leiding van
C.S.Th. van GINK

DE
RHODE ISLAND REDS
HUN
ONTSTAAN, KENMERKEN,
EIGENSCHAPPEN
EN TEELT
DOOR
C.S.TH. VAN GINK

AMSTERDAM   ASSEN
UITG. MAAT 'J   UITG. MAAT 'J
"KOSMOS"   1/2 J. W. V. GORCUM

ANDRE
V.L.

ALBERT R. MANN LIBRARY

NEW YORK STATE COLLEGES
OF
AGRICULTURE AND HOME ECONOMICS
AT
CORNELL UNIVERSITY

FROM THE
LIBRARY OF
OLNEY BROWN KENT Sr.

Balc
SF
489
R6
G49

Cornell University Library
SF 489.R6G49

De Rhode Island reeds; hun ontstaan, kenme

3 1924 003 091 216

maam

WETEN EN KUNNEN No. 130

AFDEELING : KLEINVEETEELT

onder leiding van

C. S. TH. VAN GINK

HOOFDREDACTEUR VAN „AVICULTURA”

DE RHODE ISLAND REDS

HUN ONTSTAAN, KENMERKEN,

EIGENSCHAPPEN EN TEELT

■ DOOR ■

C. S. TH. VAN GINK

HOOFDREDACTEUR
VAN „AVICULTURA”
TE 's-GRAVENHAGE.

MET 50 AFBEELDINGEN

UITGEVERS - MAATSCHAPPIJ

„KOSMOS”

AMSTERDAM

UITGEVERS - MAATSCHAPPIJ

v.h. WILLEM VAN GORCUM

ASSEN

FW

SF

489

R6

G49

Balcony

E 8838

INLEIDING.

Dat er in deze serie Kleinveeteelt-werkjes ook een deeltje over de Rhode Island Reds verschijnt, spreekt haast van zelf, want de Reds, zoo ze bij verkorting vaak genoemd worden, blijven nog steeds tot de meest populaire hoenders behooren en het heeft er bovendien allen schijn van, dat zulks nog jaren lang het geval zal zijn.

Ons land heeft sinds eenige jaren een speciaal club, de Ned. Rhode Island Red Club, welke zich veel moeite geeft om het ras populair te maken en meer kennis omtrent deze hoenders te verspreiden.

Aan het slot van dit werkje laten we nog een korte geïllustreerde beschrijving van de Rhode Island Whites volgen, welke zoowel rozekammig als enkelkammig voorkomen, waarvan de rozekammige variëteit inmiddels door de American Poultry Association als ras erkend is en in haar standaard opgenomen.

De Rhode Island Red is een bij uitstek geschikt hoen voor ons land, terwijl het bovendien de eigenschap bezit, vrijwel overal te kunnen aarden, waardoor het mogelijk is deze dieren bij goede verzorging, ook met veel succes in stadstuinen te houden.

Wij hebben in dit werkje al hetgene, dat de moeite waard is omtrent dit ras te worden vermeld, zooveel mogelijk gerangschikt, waardoor het den beginnenden liefhebber niet moeilijk zal vallen om zich de noodige kennis en gegevens daaromtrent eigen te maken, waarmede we hopen een steentje tot de verdere verbreiding en verbetering van het ras hier te lande te hebben bijgedragen.

VAN GINK.

HET ONTSTAAN DER RHODE ISLAND REDS.

Vroeger hebben we er al eens de aandacht op gevestigd, dat het ontstaan der Rhode Island Reds in vele opzichten overeenkomt met dat der Barnevelders. Het ras dankt zijn ontstaan aan de bedrijfspluimveehouders van Rhode Island, de kleinste Staat der Vereenigde Staten; een der Staten van het Noord-Oosten der V. S., welk gedeelte gewoonlijk aangeduid wordt met Nieuw-Engeland.

Het klimaat van Nieuw Engeland is alles behalve mild in den winter en de koele Oceaan-bries, welke het hier des zomers aangenamer doet zijn, dan verder het land in, is des winters vaak zeer hinderlijk.

Wat de kippenhouders daar dus noodig hebben, dat zijn geharde kippen. Men paste daarom nog al eens kruisingen toe en was men er tenslotte toe gekomen om aan dieproode hanen een bijzondere waarde toe te kennen.

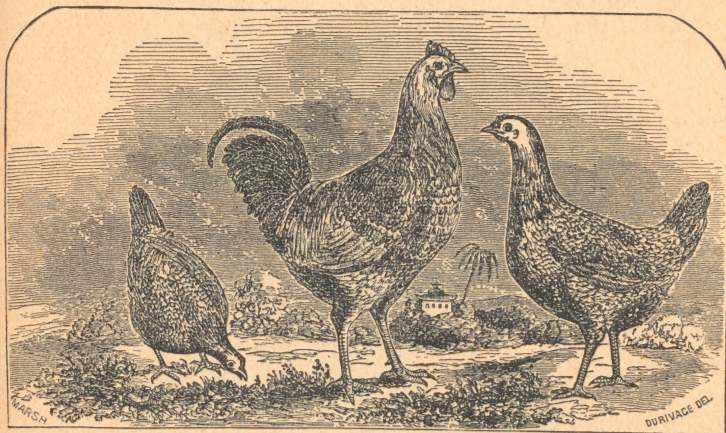
Waar van uit enkele havens van Nieuw Engeland destijds een bloeiende (doch later tot verval geraakte) vaart op Oost-Indië plaats vond, bestond er ampel gelegenheid om dieren uit die verre landen te ontvangen. Op die manier werden vooral te Boston en Salem heel wat dieren aan wal gebracht.

Men ontving uit het verre Oosten Brahma Pootra's, Cochin China's, Chittagongs, Shakebags, Java's, Maleiers, Shanghais en hoe deze dieren verder al mogen geheeten hebben. Bij het geven van namen ontstonden allerlei verwarringen, zoodat het merkwaardige hier o.a. is, dat de dieren, welke onder den naam Cochin China's geïmporteerd werden en blijkens een oude illustratie vrij hoog gesteld, kaalbeenig en langruggig waren, zelf van het tooneel verdwenen, doch hun naam overdroegen op de Shanghais, die wel bleven bestaan, doch hun naam veranderd zagen in Cochin China's.

Niet al deze importatie hebben eenige beteekenis gehad voor het ontstaan der Rhode Island Reds.

Wat men van uit Azië direct importeerde onder den naam van

Cochin China's, was niet zoo groot als wat men noemde de „Royal Cochin China's”, zooals die in Engeland, o.a. door koningin Victoria gefokt werden. Deze uit Azië geïmporteerde dieren hadden, voor zooverre de beenen nog bevederd waren, slechts een zeer lichte voetbevedering.

GEIMPORTEERDE „COCHIN CHINA'S", VOORoudERS DER REDS.

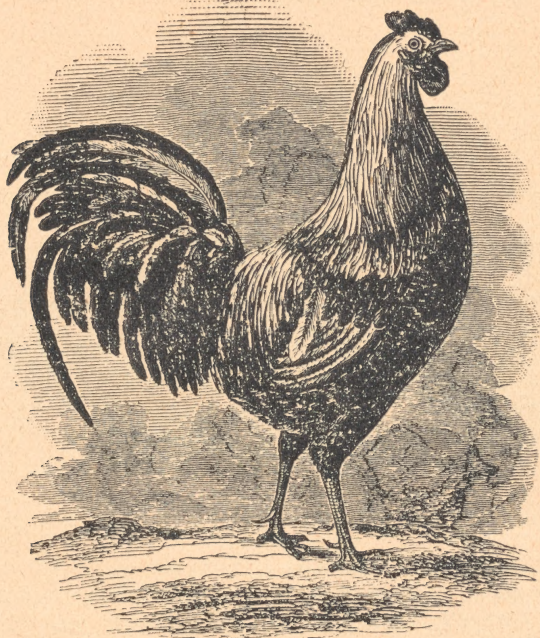
Deze vogels werden geïmporteerd in 1850 door een zekeren Mr. Burnham en werden afgebeeld in het vermaarde boek van Dr. J. C. Bennett, uitgegeven in 1852. Zooals men ziet, zijn de dieren, kaalbeenig en vertoonen meer overeenkomst met een Red — vooral door hun langwerpigen vorm — dan met de huidige Cochins, ook al door hun meer aanliggend gevederte.

Waren de Shanghais (met zwaar bevederde beenen) betrekkelijk zeldzaam, niet zoo gold dit voor de Cochin China's van het type van die dagen. Deze werden vrij veel gefokt in het Zuiden van Massachussetts en Rhode Island.

Een zekere Dr. Alfred Baylies van Taunton, Mass, importeerde in Juli 1846 gele Cochin China's direct uit Azië. De hanen waren over het algemeen rood; zoo de dieren nog beenbevedering vertoonden, was deze toch gering.

Zeer interessant is de opgezette roode Maleier haan, welke zich in het museum te Salem bevindt en in 1846 door een zekeren kapitein Richard Wheatland uit Oost-Indië meegebracht werd

en te Salem gedurende een 3tal jaren voor de fokkerij gebruikt werd. Dit dier was geheel diep rood met slechts wat wit in twee der slagpennen van den linkervleugel. Ook de staart was geheel

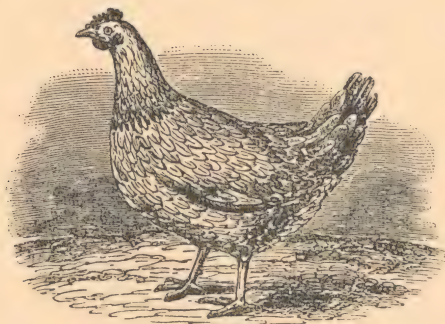
DE SHAKEBAG HAAN.

Deze Shakebag haan werd afgebeeld in Dr. Bennett's hoenderboek van 1852. Het stelt een dier voor, dat destijds geïmporteerd werd door een zekeren Mr. John L. Tucker uit Boston. Wanneer men dezen haan vergelijkt met den afgebeelden geïmporteerden rooden Maleier, dan ziet men veel overeenkomst. Dr. Bennett schreef reeds in 1852: „Dit hoen heeft zooveel punten van overeenstemming met den Maleier-groep, dat men er niet neven kan tasten, door ze daaronder te rangschikken, wijl het gevederte van den haan zoo schitterend en zwierig is.

rood. De beenen waren geel en de kop was getooid met een erwtenkam. Het dier vertoonde ontegenzeggelijk gelijkenis met den Shakebag haan, welke we eveneens hierbij afbeelden.

kt
ee
eel
De onderkleur van dit dier varieerde van licht tot donker-
grijs; hier en daar is het dons bijna zwart.

In het in 1908 verschenen boekje „Red Hen Tales” komt nog
een beschrijving voor van een zekeren Mr. H. G. Dennis, welke
de stellige meening uit, dat de rozekammige Rhode Island Reds

SHAKEBAG HEN.

*Deze hen behoorde tot het paar dieren, welke door
Mr. John L. Tucker te Boston geïmporteerd werden,
Mowbray, een vooraanstaand schrijver uit het begin
der vorige eeuw, schrijft van een Shakebag hen in zijn
bezit: „De eenige, welke ik ooit bezat, was een roode,”
van 't jaar 1784, welke ongeveer 10 pond (Eng.) woog.
De afgebeelde hen vertoont ontegenzeggelijk het lang-
werpige, rechthoekige R. I. Red-type.*

afstammen van de roode Java's, welke hoenders volgens dezen
schrijver omstreeks 1863 door schepen uit Java en omliggende
eilanden werden meegebracht. Deze hoenders werden door de
matrozen „roode Java's” genoemd. Behalve in rood, kwamen
ze ook nog in zwart en in wit voor.

Deze dieren hadden volgens Mr. Dennis een type, dat het
standaardmodel nabij kwam, terwijl ze in kleur de Reds van het
laatst der vorige eeuw overtroffen. Zoowel de hanen als de
hennen waren van een gelijkmatige, rijke, diep roode, moeilijk
nader te beschrijven tint. Terwijl de hanen van een glanzende
schitterende kleur waren, met wat men in die dagen een „flesch-
groene” staart noemde, waren de hennen van een doffer kleur
en met zwarten staart. Hun rozekam was middelmatig van
breedte en eindigde in een doorn; de kam was flink van „werk”

voorzien. De loopbeenen waren roodachtig geel en van middelbare lengte. Hun rug was recht en de borst lang.

Mr. Dennis vertelt verder, dat hij te zamen met enkele schoolkameraden een 25tal dezer dieren bezat, waarvan $\frac{2}{3}$ hanen

ROODE MALEIER VECHTHAAN.

Dr. Woods fotografeerde dezen haan in het Museum van de Peabody Academy of Science, East India Marine Hall te Salem in Massachusetts, waar hij opgezet bewaard wordt. Deze vogel werd in 1846 door kapitein Richard Wheatland uit Indië meegebracht en werd in Salem voor de fokkerij gebruikt gedurende een tijdperk van ongeveer drie jaar, door een verwant, een zekeren Mr. George Wheatland Jr. Deze vogel had gele beenen en een erwtenkam. Het dier was over het geheele lichaam gelijkmatig, diep rood gekleurd, behalve in één vleugel, welke wit in twee der groote slagpennen vertoonde.

waren. Deze dieren, deels van de schepen verkregen en deels van de buitenlandsche bewoners der landingsplaats van New Bedford, de stad waar Mr. Dennis woonde. De dieren werden

gehuisvest in een schuur, midden in de stad. Tengevolge van protest der omwonenden werden de hanen grootendeels verkocht aan boeren, die landbouwproducten naar die stad aanvoerden uit Little Compton, Adamsville, Westport en Darmaith en aan farmers uit de gemeenten ten Noorden en Oosten van New Bedford.

DE OORZAAK VAN DE VERBREIDING DER ROODE HOENDERS IN RHODE ISLAND.

De oorzaak der verbreiding der roode hoenders, min in het bijzonder der roode hanen, moet gezocht worden in het feit, dat de farmers daar hoogen prijs stelden op bloedversersching en het ruilen van hanen een vaste gewoonte was. Hierbij kwam, dat men vóór alles aan hanen met een sterk roode kleur de voorkeur gaf, wijl men de meening was toegedaan, dat deze de sterkste waren. Dit bracht ondernemende zee-kapiteins er toe om op hun thuisreis hoenders uit China, Britsch Indië en Ned. Oost-Indië met zich mede te nemen.

Wanneer zulk een geïmporteerde haan was verworven, was de heele omgeving daarbij geïnteresseerd en kon de eigenaar er op rekenen, dat hij dat jaar afname zou vinden voor al de jonge hanen, welke hij maar fokken kon.

Op die manier werd haast onbewust een ras gevormd, althans wat de kleur betrof. Wat de kam betrof, kwamen er zoowel rozekammige als enkelkammige voor. In sommige plaatsjes had men rozekammige, in sommige enkelkammige; terwijl men in weer andere beide kamsoorten aantrof.

In Little Compton, dat algemeen als de bakermat der Rhode Island Reds beschouwd wordt, trof men beide kamsoorten aan.

DE NAAM VAN HET RAS.

Dat een ras als de Rhode Island Reds niet onmiddellijk zijn definitieven naam ontving, zal niemand verwonderen. Aanvankelijk noemde men ze plaatselijk „John Macomber” en „William Tripp” hoenders, naar personen, die de pluimveeproducten verhandelden en pogingen deden om het pluimvee te verbeteren.

Reeds in 1879 of 1880 werd het eerst de naam Rhode Island Reds voorgesteld door een zekeren Mr. Jenny, bestuurslid van een pluimvee-vereeniging in Zuid-Massachussetts.

DE EERSTE TYPISCH GEVORMDE RED HAAN.

Deze haan, een fokproduct van Mr. Lester Tompkins te Concord, Mass., won op 2-jarigen leeftijd 1en prijs op de Madison Square Garden Show in 1918 en wordt algemeen beschouwd als de eerste werkelijk typisch gevormde Red haan. Tot op den huidigen dag geeft 't dier den Amerikaanschen standaard volkomen zuiver weer.

Dr. N. B. Aldrich, welke bij zijn bezoeken aan Little Compton, waar hij patiënten had, kennis maakte met de daar ingeburgerde roode hoenders, kreeg er veel belangstelling voor en verwierf tenslotte voor een flinken prijs een aantal der best gekleurde exemplaren.

Deze Dr. Aldrich heeft zeer veel gedaan om de Rhode Island Reds populair te maken. Aanvankelijk gaf hij ze den naam van Golden Buffs, onder welken naam hij ze in 1891 inzond op een tentoonstelling der Rhode Island Poultry Association. Het jaar daarop zond hij ze echter in onder den naam van Rhode Island Reds op de Madison Square Garden Show te New-York, Amerika's voornaamste pluimveetentoonstelling.

DE KLEUR DER EERSTE RHODE ISLAND REDS.

Hoezeer de kippenhouders van Little Compton en omliggende plaatsjes de roode kleur hunner hoenders bewonderden, toch beperkte zich hun belangstelling voor die kleur vrijwel uitsluitend tot het gebruiken van roode hanen. Van systematisch op kleur fokken en nauwkeurig bestudeeren van het kleurvraagstuk was geen sprake; hoe zou men zulks trouwens kunnen verwachten bij bedrijfspluimveehouders of farmers, die hun hoenders als een flinke bijverdienste hielden. Voor hen was hoofdzak: eierproductie en gehardheid. Hun hennen varieerden van rood tot reebruin en tarwekleurig.

Dit zou echter anders worden, toen het ras omstreeks 1891 in handen van z.g. sportfokkers kwam. De eerste jaren gingen voorbij en gaven de fokkers wat practische ervaring met de kleur, doch er zouden toch nog ruim een half dozijn jaren verloopopen, vooraleer men werkelijk resultaten, meer in het bijzonder bij de hennen, kon aanwijzen.

Men streefde naar een donkerroode kleur, doch al spoedig kwam men tot de conclusie, dat met het bereiken van een donkerroode kleur alleen de zaak niet opgelost was. Dit te bereiken bleek niet zoo moeilijk, want met voldoende zwart of grijs in het dons was wel een donkerroode kleur te verkrijgen, doch deze kleur was veel te hard van tint.

Niet alleen tegen den harden tint maakte men bezwaar, doch ook de donskleur wenschte men vrij van zwart of grijs te zien. Men wenschte de donskleur zooveel mogelijk gelijk te maken aan de bovenkleur.

In 1904 verscheen een dergelijke haan op de wereld-tentoonstelling te St. Louis; het dier was niet zoo donker van oppervlakte-kleur als de meeste prijswinnaars uit zijn tijd, doch hiermede was een stap in de goede richting gedaan.

Gaandeweg slaagde men er in de kwaliteit der kleur op te voeren, tot nu in de beste exemplaren vrijwel het volmaakte verkregen is.

EEN PAAR AMERIKAANSCH E REDS VAN OMSTREEKS 1904. Deze haan „Amsterdam” en de hen „Amsterdame” geheeten, hebben veel bijgedragen tot de verbetering der Reds in de Verenigde Staten. Vooral het type van den haan verwierf de hoogste bewondering in die dagen.

DE EERSTE REDS IN HOLLAND.

Onze eerste kennismaking met het ras dateert uit het jaar 1909, toen ons dieren onder het oog kwamen, welke uit Engeland geïmporteerd waren. De haan was matig van kleur, terwijl de hennen meer in kleur geleken op tarwekleurige Maleier hennen, dan op Red hennen.

Toch wekten deze dieren en misschien meer nog de beschrijvingen en illustraties daarvan in de buitenlandsche vakbladen, onze bijzondere belangstelling op.

HOOGBEKROONDE ROZEKAMMIGE REDS UIT 1909.

Deze dieren wonnen in 1909 een aantal prijzen en waren in dien tijd in kleurdiepte en uniformiteit van tint nog niet overtroffen.

Ook het type was goed, vooral bij de hen.

Een zuivere voorstelling van de juiste kleur konden we ons eerst maken toen we van een der Amerik. pioniers van het ras, den Heer De Graff uit New-Amsterdam, N. Y., een plaat ontvingen, welke volgens het Lumière-proces (kleuren-photographie) gemaakt was naar een paar speciaal voor het doel gedoodde en opgezette dieren.

Deze plaat, welke een paar rozekammige dieren weergeeft, overtreft in juistheid van de kleurweergave alles wat tot op heden voor en nadien in kleurendruk verscheen. Deze plaat gaf zeer juist de warme, diepe roode kleur weer, zooals men die ook heden ten dage verlangt.

Zoo juist had deze plaat ons voorgelicht, dat toen we in 1911 in Amerika aankwamen, we ons een volkomen juist denkbeeld van de gewenschte tint bleken te hebben gevormd. Juist in dien

tijd was daar te lande de algemeene belangstelling gevestigd op
de vaststelling der preciese tint.

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

Deze haan, welke in December 1912 te Philadelphia, waar het dier door ons gefotografeerd werd, den 1en prijs kreeg door zijn schitterende kleur, won bovendien den prijs voor het beste dier der tentoonst.

Mr. A. O. Schilling, een goed kenner der Reds, met wien w

de reis naar Amerika maakten, introduceerde ons in de leidende Red-kringen, waardoor we in de gelegenheid kwamen heel wat te leeren van mannen als wijlen „Wid” Card, Lester en Harold Tompkins (vader en zoon), George Tracey, Maurice Delano en

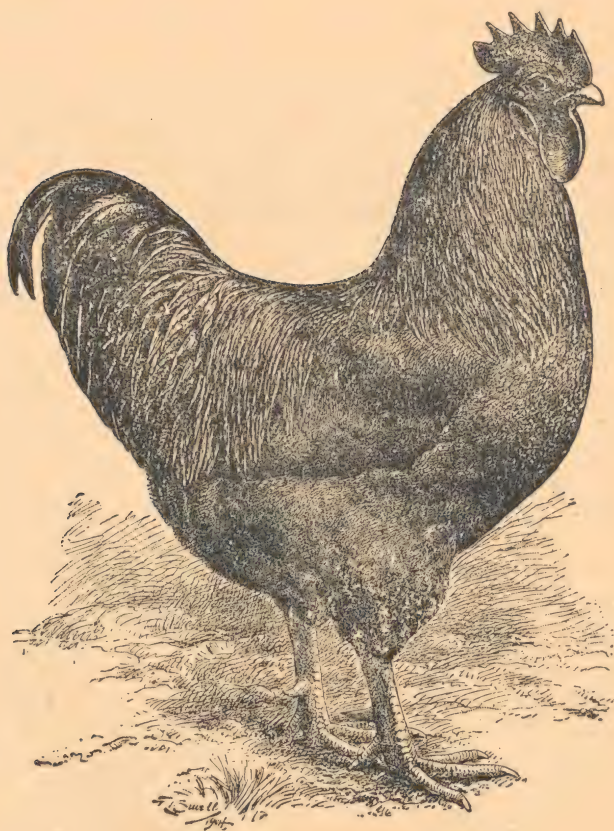
TOOM HOOGBEKROONDE ENKELKAMMIGE REDS.

Deze toom, welke 1e prijs won te New-York, in sterke concurrentie, geeft op schitterende wijze het Rhode Island Red-type weer.

wijlen Col. Bryan, welke laatste in de jaren 1901 en 1902 met voor dien tijd schitterende dieren uitkwam op de tentoonstellingen.

We bezochten tot het voorjaar 1913 heel wat tentoonstellingen

in Amerika en waren in de gelegenheid heel wat prijswinnaars te hanteeren.

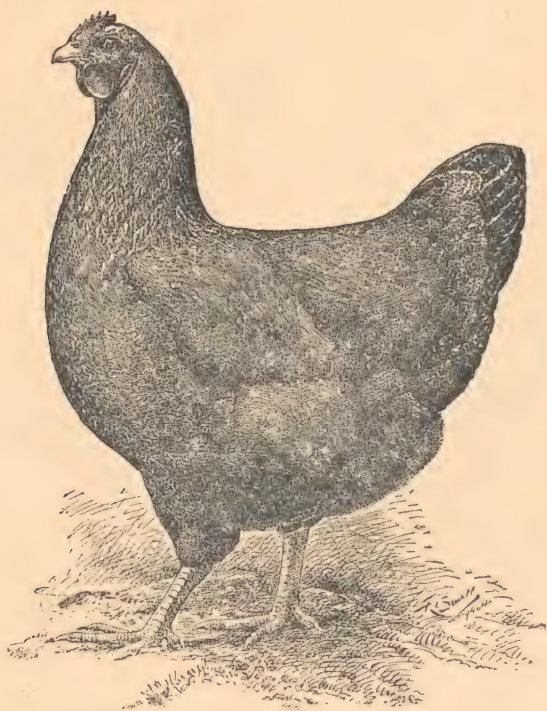
ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

Het type van dezen haan is gebaseerd op den vorm der eerste prijswinnaars. Van den langen, rechten rug is hier nog geen sprake.

Dat jaar keerden we naar Holland terug, doch de gedachte aan het schitterende R. I. Red-materiaal bleef ons levendig bij.

Hier in ons land liet de kwaliteit nog heel wat te wenschen.

t over en zoo zeer week het ingezondene van den standaard af,
dat we herhaaldelijk waarschuwend moesten optreden.

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.

*De hen geeft het type weer, zooals men zich dat
aanvankelijk indacht.*

Zoolang er echter geen importaties van werkelijk prima materiaal konden plaats hebben, was de verbetering maar gering. Zoo nu en dan zag men een werkelijk goed dier, doch lang niet op alle tentoonstellingen. We herinneren ons zeer goed, dat we in December 1920 de Reds op „Ornithophilia” keurden en toe moesten geven, dat er werkelijk niet één prima haan onder al de ingezondene was. Men had ze echter nog maar hoogst zelden „prima” gezien in ons land, zoodat van inhouden der prijzen geen sprake kon zijn.

In Februari van dat jaar hadden we in „Avicultura” nog eens duidelijk ons standpunt inzake de Redkleur uiteengezet, waarbij we o.a. het volgende schreven :

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND REDS.

Het lange type der Reds deed reeds spoedig zijn intrede en was in 1907 reeds volkomen geaccepteerd.

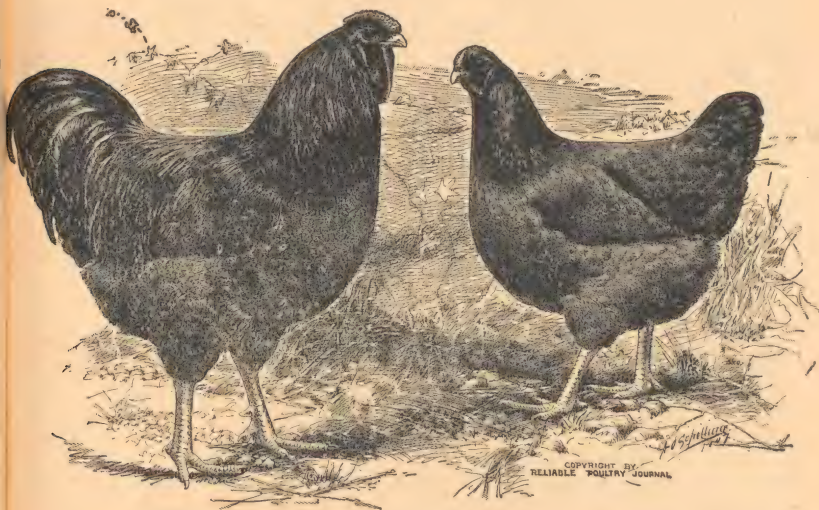
„Zooals de omstandigheden nu zijn, zullen we een dier met „donkergrijs of zwart dons verder moeten terugzetten, dan een „met lichtgrijs dons, doch beiden, wanneer ze overigens gelijk „waardig zijn, moeten doen achterstaan bij een hen met de „mooie roode kleur tot in het dons doorlopend. We zouden zelfs „nog verder willen gaan en de hen met goed gekleurd dons een „weinig lichter willen toestaan bij de beoordeeling.”

Er werd n.l. in die dagen veel te veel op een donkere bovenkleur gelet door de keurnieesters, waarbij men zich geen rekening gaf van de foutieve donskleur.

Omstreeks 1919 of 1920 ontstond er onder de Redfokkers een partij, die vóór alles de donskleur wilde laten gelden en de donskleur van dezelfde tint verlangde als de bovenkleur en bereid was fouten in de bovenkleur te accepteren, mits het dons maar goed van tint was. Het toppunt ondervonden we wel, toen

twee inzenders op de tentoonstelling te Arnhem de 2e prijs hen de eerste plaats hadden willen zien innemen, terwille van haar donsleur, niettegenstaande zij „zwart” of zwarte „pepering” op de vleugels had.

Zoo verviel men tot uitersten.

ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND REDS.

Deze afbeelding geeft zeer goed het type der Reds van omstreeks 1907 weer.

Inmiddels importeerde men werkelijk prima materiaal in beide kamsoorten uit Engeland en Amerika, terwijl de R. I. R. Club een bekwaam Rhode Island Red-specialist uit Engeland liet komen om de clubshow te keuren en een lezing te houden over de kleur, aan de hand van de prijswinnaars.

Hierdoor werd aanmerkelijk meer kennis omtrent de kleur en hoe die te fokken onder de R. I. R.-enthousiasten verspreid, terwijl het veel betere materiaal er zeer veel toe bijdroeg om het aantal liefhebbers en bewonderaars dezer hoenders te doen stijgen, waartoe ook het actieve optreden der R. I. R. Club niet weinig bijdroeg.

DE RHODE ISLAND RED-KLEUR.

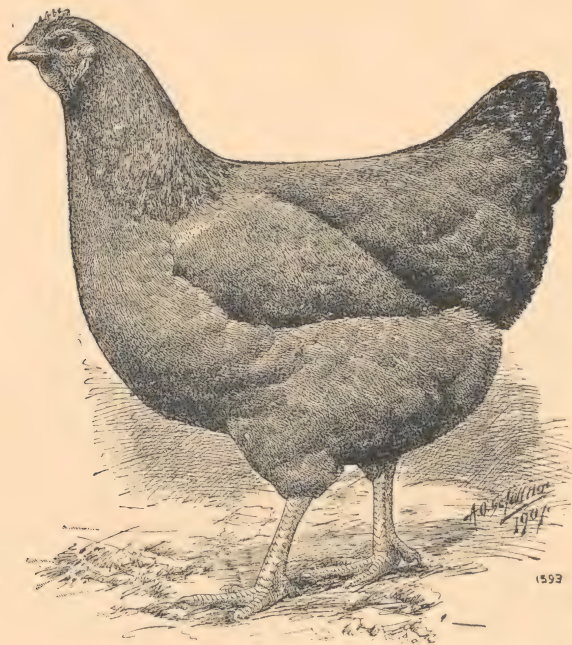
Er heeft eens iemand gezegd: „Men moet de Rhode Island

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

Deze schitterende, diepe, roode haan was in 't seizoen 1912—1913 wel een der allerbeste gekleurde hanen, welke de Amerikaansche tentoonstellingen te zien gaven.

Red-kleur niet met iets anders vergelijken, want het is een kleur op zich zelf." De schilder constateert zulks het beste; zelden of nimmer zal zijn geoefend oog iets ontdekken, hetwelk de Red-kleur vertoont. Alleen de borst der paradijsvogels heeft ongeveer die tint.

IDEAAL RHODE ISLAND RED-HENNENTYPE UIT
HET JAAR 1907.

Deze afbeelding geeft het type der Reds uit 1907 weer, ontworpen door A. O. Schilling, in dat jaar voor de Amerik. Rhode Island Red Club. Thans nog kan dit type er gerust mee door.

Ook bij hoenders zal men er tevergeefs naar zoeken, want waar men de roode kleur al aantreft, zooals b.v. bij goudpel Holl. hanen, daar is dit toch nog weer een iets andere tint. De roode kleur der Maleiërs staat er nog weer veel verder af. Al dit rood ontleent zijn diepe, meest harde kleur aan de grijs-achtige donskleur.

Dit heeft men bij de Rhode Island Reds juist willen vermijden.

Toen men eenmaal de exemplaren met die warme, diepe tint juist donker genoeg om te schitteren en toch licht om al de warmte en schoonheid van het R. I. Red te doen uitkomen, had

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

Hoe lang de Amerikanen dit ras verlangen, ziet men het beste uit het bovenstaande Amerikaansche standaard-beeld.

leeren kennen, was daaromtrent bij de leidende fokkers geen twijfel meer. De charme dier kleur was grooter dan die der andere tinten. Daarom werd ze gekozen en daarom zal ze wel steeds blijven de uitverkoren kleur.

Deze kleur ontleent haar waarde aan de diepte der dons-
kleur; zij mist als een factor om groote diepte te bereiken het
zwart, dus moet daarvoor een buitengewone kleursterkte van het

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.

*De Amerikaansche standaard eischt bij de Rhode Island Reds
een sterk opvallenden, rechthoekigen bouw met een zuiver
vlakken rug.*

rood in het dons in de plaats komen. De Amerikaansche stan-
daard spreekt slechts over de onderkleur als rood, zonder nader
daarover in details te treden.

Men mag aannemen, dat het rood even sterk in het dons moet v
zijn als in de onderkleur, teneinde de sterkte en het effect der d

ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

*Op zeldzaam gelukkige wijze geeft de Amerik. standaard-
afbeelding de bedoeling van den tekst weer. Hoewel tot de
middelzware rassen behorende, vertoont het hoen een zeer
levendig type.*

ideale Red-kleur te bereiken, doch bij het vergelijken der kleur

et van het dons en van het andere gedeelte der veer, verlieze men
er dan niet uit het oog, dat de donsveertjes stuk voor stuk los lig-

ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.

*Deze afbeelding geeft het Amerikaansche standaard-ideaal
weer. Zooals de aff. doet zien, wordt de Red lang, vlak en
vrij diep verlangd.*

gen, waardoor ze meer „veer-oppervlakte” toonen, dan de keu-
rig tegen elkaar „aangereide” veerharen van het overige ge-

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

Deze haan, welke omstreeks 1914 den eersten prijs won op de tentoonstelling van „Ornithophilia”, was, zoo niet de eerste, dan toch een der allereerste Rhode Island Red hanen met een goede, egale kleur, welke op een onzer Nederl. tentoonstellingen uitkwam.

deelte van het gevederte. Die oppervlakte glanst lichter door de
fijne vrijliggende baardjes. Het is slechts de weerschiin die reeds

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

(Een prijswinner uit 1917.)

*Dat het met het type van de Reds in de jaren van den oorlog,
toen nog geen importatie mogelijk was, niet al te best gesteld
was, ziet men uit bovenstaanden haan. Men trof allerlei types
op de tentoonstellingen aan.*

voldoende is om een iets lichtere tint te veroorzaken, zooals men dat steeds bij lichtinval, b.v. op zijde en fluweel kan constateeren.

Dit in aanmerking nemende, moet men dus een klein weinig tintverschil tusschen 't dons en het overige gedeelte der veer toestaan. Het is zeer moeilijk om precies te omlijnen, wat we onder „een klein weinig tintverschil” verstaan. Misschien kan het volgende dit verduidelijken:

Wanneer men aanneemt, dat er 60 tinten zijn waar te nemen tusschen licht buff en het donkerste rood, dan bevindt men dat er daarvan 15 tot het eigenlijke rood kunnen worden gerekend bij hoenders. Men kan verder aannemen, dat 57—60 vallen onder die, welke alleen verkrijgbaar zijn door een overmatige aanwezigheid van zwart, hetzij in de dons kleur, hetzij als fout aan de oppervlakte. De diepst mogelijke kleur, welke bereikbaar is zonder zwart in het dons en zonder in een harde kleur te behoeven te vervallen, kan varieeren tusschen 55—57, dus drie tinten. Er zij hier echter bij vermeld, dat de kleuren, zooals ze verdeeld nummer voor nummer slechts te onderscheiden zijn door het geoefende oog en onder goed licht. Het ongeoeffende oog constateert slechts kleurverschillen van 2 nummers.

Het gevolg hiervan is dus, de kritische beoordeelaar in de ideale tint nog 3 op zich zelf staande kleurdiepten onderscheidt n.l. de lichtst mogelijke, de donkerst toelaatbare en een tint daar juist tusschen in.

Het ongeoeffende oog ziet slechts het lichtst en het donkerst toelaatbare en kan, wat daar tusschen ligt, niet meer definieeren.

Onder een klein weinig tintverschil tusschen dons en bovenkleur, dat men moet tolereeren, moet worden beschouwd een tintverschil van twee nummers, dus juist het voor een ieder waarneembare. Is dit het geval, dan mag men aannemen, dat de veer wel geheel gelijkmatig gekleurd is, doch slechts door 't verschil in vederligging twee tinten vertoont.

DE GELIJKMATIGHEID DER KLEUR OVER HET GEHEELE GEVEDERTE.

De gelijkmatigheid der roode kleur over het geheele gevederte zooals die thans in de beste stammen verkregen is, is iets kunstmatigs, met het natuurlijk gevolg, dat het dus weer zou verdwijnen, wanneer men ophield teeltkeuze toe te passen.

Men moet allerm minst verwachten, dat de dieren dan in hun geheel lichter zouden worden. Neen; geheel aan de hand van het

JONGE ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

1e pr. Ornithophilia 1920. Eig.: J. Pek te Hengelo, O.
Deze haan was een der eerste hanen met een werkelijk prachtige bovenkleur. Toch herinneren we ons nog zeer goed bij de keuring van de betreffende hanenklasse de conclusie te hebben moeten maken, dat geen enkele der prijswinners zonder fouten van eenige beteekenis was. Het type van dezen haan is goed, doch een meer achterwaartsche staartdracht zou 't dier nog aanmerkelijk verbeterd hebben.

oer-vedertype de patrijskleur of een harer varianten, zou de kleur „verworden”.

Gaandeweg zou men hoofdzakelijk de volgende wijzigingen krijgen:

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.

1e pr. Avic. 1920. Eig.: C. W. Ouwehand Azn., Rhenen.

Deze hen is ongetwijfeld een der beste hennen van omstreeks 1920. Zij onderscheidde zich door een mooie, egale kleur en goed type. Ze was een der eerste hennen, welke niet van het donkere kleurtype was en toch een 1en prijs op de groote tentoonstellingen wist te behalen.

Bij de hanen:

1. lichtere, meer naar een oranje-glans zwemende halskleur, met

1. een begin van halsstreepteekening in het onderste gedeelte;
2. lichtere borstkleur met zwarte vlekken er in;
3. zwarte vlekken in de dijen;
4. zwart in den vleugelband;
5. zeer donker purper glanzende schouders;
6. optreden van grijs in 't dons op verschillende plaatsen in het gevederte.

Bij de hennen:

1. veel lichtere kleur in de borst;
2. lichtere schachten in borst, vleugels en rug;
3. toename der streepteekening in den hals;
4. lichtere kleur op de vleugels en rug; eenigszins randafteekening aan de veeren, soms vergezeld van pepering op rug en vleugels;
5. lichte kleur in de dijen;
6. optreden van grijs in 't dons op verschillende plaatsen van het gevederte.

Uit bijgaand lijstje kan men dus zien tegen welke verwording men strijden moet; er zijn er trouwens nog meer.

Deze zijn voor beide geslachten niet gelijk. Terwijl men bij de hanen steeds met lichte halsen heeft te kampen, zal dit bij de hennen nagenoeg nooit voorkomen.

Steeds moet men dus bij de samenstelling der foktoomen er dus op bedacht zijn, dat de dieren niet neigen in de richting der aangegeven verwordingen. Integendeel, de dieren moeten juist te dien opzichte een surplus hebben, om de natuurlijke verwording tegen te kunnen houden.

Juist tegen deze verwording, welke vooral ook in zich sluit, een ongelijkmatig worden van de kleur, moet de strijd gericht zijn. Wij komen hierop nader terug bij de beschrijving van de samenstelling van den foktoom.

Zooals we hierboven aangegeven hebben, laat de ideale kleur een kleine speling toe in tint, al is deze speling dan ook zeer klein. Hoofdzaak bij een Red is een groote gelijkmatigheid van kleur, met veel diepte en gloed. De kleur moet bij beide geslachten gelijk zijn.

Er zijn echter ook nog onregelmatigheden, die men niet direct als fouten kan aanmerken, doch het niettemin toch zijn; als zodanig zouden we de z.g. zooming bij de hennen willen noemen;

deze hennen zijn niet miskeurig, doch de zoomingen, welke geheel anders glanzen als de rest van het gevederte, storen de uni-

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

Deze Engelsche prijswinner, een fokproduct van C. N. Goode, behoort tot de beste hanen gedurende de paar laatste jaren op de Engelsche tentoonstellingen verschenen.

formiteit van het geheel in niet geringe mate. Om deze reden moet men dergelijke dieren achterstellen bij die, welke een even goede, doch geheel gelijkmatige tint vertoonen.

ENKELE BESCHOUWINGEN OVER HET TYPE DER REDS.

Hoewel de standaardbeschrijving het een en ander over het type der Reds zegt, willen we daarom toch ook nog het een en ander

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

Mooi type, lange, rechte rug en fraaie achterwaartsche staartdracht. Deze prijswinner op een der laatste tentoonstellingen te Chicago, trok algemeen de aandacht.

zeggen, want het groote publiek is nog weinig bekend met de factoren, welke het type beheerschen. Velen, die zich fokkers

noemen, hebben nog slechts weinig kijk op deze aangelegenheid v
met het resultaat, dat hun fok zich grootendeels beperkt tot het g

JONGE ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.

Deze hen, een fokproduct van den heer A. C. Schröder, te Voorburg, won 1en prijs op de tentoonstelling van Ornithophilie, Dec. 1920, in een klasse van 10 hennen. Het is een dier met een prachtigen, langen rug. In de sterke klasse, waarin deze hen uitkwam, verwierf zij haar prijs door de diepe, egale kleur.

verbeteren of in stand houden der kleur, terwijl aan het type na
genoeg geen aandacht wordt gegeven.

De Rhode Island Red wordt horizontaal, lang gerekt van bouw

d verlangd met een behoorlijk lange, rechte rug, welke horizontaal et gedragen wordt.

De horizontale houding moet het dier aangeboren zijn en vormt een zijner raskenmerken. Terwijl men onder de hanen

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

1e prijs Avicultura, Jan. 1924.

Een mooie, diep gekleurde haan, doch nog niet geheel uitgegroeid.

meer de afloopende rug waarneemt, wil men onder de hennen nog wel eens een oplopend zadel aantreffen. Door paring van tegengestelde types krijgt men wel het gewenschte model, doch tal der nakomelingen neigen in hun houding naar het foutieve van een hunner ouders. In goede Red-stammen zal het horizontaal type overheerschen, met echter steeds de gewenschte staartdracht.

Waar er aan den skelet-vorm van het dier practisch gesproken niets te veranderen is, moet dus het lange type op een andere wijze verkregen worden. De twee krachtige hulpmiddelen ter

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

1e prijs Avicultura, 1924. Eig.: F. H. Staverman,
Fokkerij Go-Ahead, Rhenen.

Een mooie, lange haan met zeer goed type en goede houding.

verkrijging van een langen rug zijn: een naar voren gedragen hals en een achterwaarts gedragen staart.

Ten einde den vorm van een langen rechthoek beter uit te drukken, zijn verder gewenscht: een lange, diepe borst en een horizontaal gedragen onderzijde van de vleugels.

Men kan de lengte gemakkelijk overdrijven, doch van dergelijke overdreven types komt men toch weer terug.

Een sterk voorwaarts gedragen hals en een „vlakke” staart, geven een nog langer hoen te zien. Men doet echter beter, den

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.

1e pr. Avicultura, Jan. '24. Eig.: F: H: Staverman, Fokkerij
Go-Ahead, Rhenen.

Een zeer lange hen met goed type en zeer lange, rechte rug.

juister en minder overdreven rasvorm, zooals die door de in dit boekje voorkomende Amerik. standaard-afbeeldingen is weergegeven, als richtsnoer aan te houden.

We kunnen dit wel zeggen, dat een haan of hen, die in den foktoom nog met een vlakken staart loopt, meestal een dier van weinig stamina is. Krachtige dieren „richten” zich dan

eenigszins. Slechts in den winter kan men zulke vlakke modellen
bij krachtige dieren aantreffen.

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

Deze fraaie, krachtig ontwikkelde jonge haan, eigendom van A. W. Molsbergen te Heelsum, is in vele opzichten zeer goed. Jammer, dat de houding nog niet wat vlakker was. De konversierselen zijn goed. Het dier won 1en prijs op de tentoonstelling der L. P. V. in 1922.

DE AMERIKAANSCH RHODE ISLAND RED STANDAARD.

Toen bij de lezing, welke destijds door den Engelschen speciaal keurmeester, Mr. Scott, gehouden werd, op onze vraag of er eenig wezenlijk verschil bestond tusschen den Amerikaanschen en den Engelschen Rhode Island Red-standaard ontkennend ge-

antwoord werd, werd door ons het voorstel gedaan, dat in verband hiermede de Amerikaansche standaard voorloopig, althans voor den tijd van twee jaar, als maatstaf zou gelden bij de beoordeeling.

JONGE ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.
*Met dit dier wist de heer W. H. Cook in Januari 1922, den
Ien prijs te winnen op de tentoonstelling van „Avicultura”.
Het is een haan met een vlot type, doch te hol van rug.*

We laten daarom dezen 1923-standaard met de inleiding beschrijving in z'n geheel volgen. Deze luidt als volgt:

De Rhode Island Red is een fraai en nuttig ras, hetwelk als opvallende raseigenschappen heeft een horizontaal gedragen

langwerpig lichaam, gepaard aan rijk, schitterend, roodgekleurd haargevederte. Het ras ontstond en is gedurende de $\frac{3}{4}$ eeuw in te groote getalen gefokt geworden in Rhode Island en Zuid-Massachusetts, tusschen Nassagansett Baai, Rhode Island en Buzzards Bay, Massachusetts.

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.

1e pr. Avic. Jan. '22. Eig. Aug. C. Schröder, Voorburg, Z.-H.

Mooi gestrekt type en goede regelmatige kleur van voldoende diepte. Bouw en houding zijn zeer goed; de stand kon iets hooger zijn.

Het ras ontleent zijn naam aan Rhode Island, den Staat, waarin het ontstond door kruising van Vechthoenders, Middellandsche zeerassen en Aziatische hoenders met het landras.

Het gevederte van beide geslachten is in ieder opzicht gelijk en moet diep rood zijn, behalve daar waar de standaard zwart voorschrijft, hoewel de hals, schouderboog, rug en zadel van den

haan van een zeer glanzend, diep, schitterend rood moeten zijn, ten einde in overeenstemming te zijn met de standaard-eischen voor die secties. Hoe minder contrast er tusschen halsbehang, schouderboog, rug, borst en lichaam is, hoe beter, wijl een

JONGE ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

Eig.-fokker: F. H. Staverman, Rhenen.

Een haan met zeer goed type en warme kleur, waardoor het dit dier niet mogelijk viel zich eerste te plaatsen op een der groote Ned. tentoonstellingen.

uniforme kleur over het geheel in een harmonieus aansluiten der kleur in alle secties gewenscht is. De tint der kleur mag noch zoo licht rood zijn, dat het op oranje wijst, noch zoo donker rood, dat het een bruinachtige of violetkleurigen gloed vertoont. Een gelijkmatig, warm, schitterend rood geniet de voorkeur.

Diskwalificaties:

Een of meer geheel witte veeren, zichtbaar in het bovengevederte; beenen en voeten (teenen) van een andere dan gele of roodachtige hoornkleur.

JONGE ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

Eig.-fokker: S. Jongeling, Oosterbeek.

Deze haan, nog niet geheel uitgeroeid tijdens de opname, won 1e prijs te Arnhem in zeer sterke concurrentie.

De houding is zeer goed.

Standaardgewichten:

Overjarige Haan	8½	Amerik. (Engelsch)	Pond of	3.82½	K.G.
Jonge haan	7½	„ „ „ „	„ „	3.37½	„
Overjarige hen	6½	„ „ „ „	„ „	2.92½	„
Jonge hen	5½	„ „ „ „	„ „	2.47½	„

Type van den haan:

Kam: Enkel; middelgroot, stevig op den kop geplaatst; zuiver

vlak en rechtop met vijf gelijke en goed gevormde kampunten, waarvan die van voren en van achteren kleiner zijn dan die in het midden; van belangrijke dikte, waar deze in den kop over-

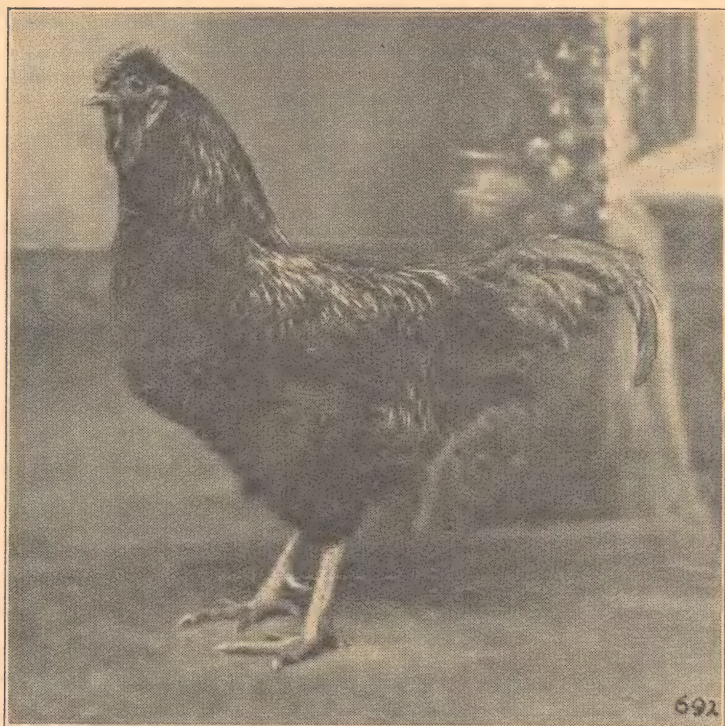
ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.

Deze hen won 1en prijs te New-York, waar ze door ons gefotografeerd werd. Wat type betreft, is ze voor een jonge hen moeilijk te overtreffen. De rug is prachtig, recht en zeer lang.

gaat; kamhiel glad, lichtelijk benedenwaarts neigend, doch niet te dicht den vorm van den kop volgende.

Kam: Rozekammig; laag, stevig op den kop geplaatst; ovaal, vrij van hol midden, oppervlakte bedekt met kleine afgeronde

puntjes, van achteren eindigende in een doorn, welke lichtelijk naar beneden hangt, doch niet te dicht den vorm van den kop volgt.

ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

1e prijs Crystal Palace Show.

Het schitterende lange type, hetgeen sommige rozekammige Reds zoo onderscheidt, komt bij bovenstaanden haan prachtig tot zijn recht, evenals de prachtige, egale, diepe kleur.

Bek: Middellang, licht gebogen.

Kop: Middelgroot, horizontaal en lichtelijk voorwaarts gedragen; gezicht glad.

Oogen: Groot, ovaal, sprekend.

Kintellen: Van middelbare grootte, van gelijke lengte, vrij van vouwen en rimpels.

k
p
Oortellen: Ovaal, goed gevormd, glad; in grootte in verhouding tot de andere kopversierselen.

Hals: Van middelbare lengte; halsbehang overvloedig, de schouders bedekkende; niet te glad aanliggend.

ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.

Het fotobeeld doet de prachtige, overal even diepe, kleur van deze hen zeer goed uitkomen. Nog enkele maanden verdere ontwikkeling en deze hen heeft een bijna ideaal type.

Vleugels: Van goede grootte, goed gesloten, horizontaal gedragen; groote en kleine slagpennen breed en goed in de natuurlijke volgorde over elkaar heen sluitende, wanneer de vleugel gesloten is.

Rug: Lang, breed over zijn geheele lengte, horizontaal gedragen lichtelijk hol oplopend naar den staart; zadelbehang middel lang, tamelijk breed, overvloedig.

OUDE ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

Deze haan legde de grondslag voor den bekenden stam rozekammige Rhode Isl. Reds v/d. heer C. W. Ouwehand Azn. te Rhenen. Het dier won o.a. 1en prijs op de L. P. V. Febr. 1922. Deze forsche vogel, geïmporteerd uit Amerika, viel een ieder niet alleen op door zijn prachtige, warme kleur, doch had tevens een uitmuntende donsleur. De roze-kam lag prachtig vlak aan den kop.

Staart: Van middelbare lengte, goed gespreid, gedragen onder een hoek van 40 graden boven het horizontale, waardoor de schijnbare lengte van het dier wordt vergroot; sikkelveeren middellang, iets voorbij het einde der staartstuurveeren ste-

en
el

kende; kleine sikkels en staart-dekveeren middellang, goed afgedekt met buigzame veeren; staartstuurveeren, breed, goed over elkaar sluitende.

JONGE ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

1e pr. L. P. V. 1922. Eig.-fokker: C. W. Ouwehand Azn., Rhenen:

Wanneer men de afbeelding van dezen jongen haan vergelijkt met die van den ouden prijswinner, zijn vader, dan bemerkt men onmiddellijk, hoe uitstekend dit dier zich vererft.

Lichaam en donspartij: Lichaam lang, breed, tamelijk diep, recht, zich flink naar voren uitstrekkende, waardoor het lichaam een langwerpig voorkomen verkrijgt; gevederte aangesloten liggende; donspartij tamelijk vol.

Borst: Tamelijk rond, vol, goed gerond.

Loopbeenen en teenen: Loopbeenen middellang, goed gerond glad, goed uit elkaar geplaatst; teenen middellang, recht en goed gespreid.

JONGE ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.
1e pr. L. P. V. Eig.: C. W. Ouwehand Azn., Rhenen.
Een jonge hen met mooie, diepe, gelijkmatige kleur en een goede rashouding. Ook de kopversierselen zijn zeer goed.

Type van de hen:

Kam: Enkel, middelgroot, stevig op den kop geplaatst, zuiver vlak en rechtop, met gelijke en goed gevormde kampunten, die van voren en achteren kleiner zijn dan die in het midden.

Kam: Rozekammig; laag, vrij van hol midden, stevig op den kop geplaatst, veel kleiner dan die van den haan en in verhouding tot de lengte smaller; bedekt met kleine puntjes, van achteren eindigende in een kleine, korte doorn.

Bek: Middellang, licht gebogen.

Kop: Middelgroot, horizontaal en lichtelijk naar voren gedragen;
 gezicht glad.
Oogen: groot, ovaal.
Kinlellen: Middelgroot, evenlang, regelmatig afgerond.

OUDE ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.
 1e pr. L. P. V. 1922. Eig.: C. W. Ouwehand Azn., Rhenen.
*Deze hen onderscheidde zich door hare mooie, regelmatige
 kleur van alleszins voldoende diepte. Ook het type is goed,
 met langen, rechten rug.*

Oorlellen: Ovaal, goed gevormd, glad; in grootte in verhouding
 tot de andere kopversierselen.
Hals: Middellang, matig vol bevederd.
Vleugels: Vrij groot, goed gevouwen; de vleugelboeg wel be-
 dekt door de borstveeren. Vleugelpennen vrijwel horizontaal
 gedragen; groote en kleine slagpennen breed en over elkaar
 sluitend bij gesloten vleugel.
Rug: Lang, breed over zijn geheele lengte, horizontaal gedragen.

Staart: Middellang, matig gespreid, gedragen onder een hoek van 30 graden boven het horizontale; staart-stuurveeren breed en over elkaar sluitende.

ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.

1e pr. Avicultura 1922. Eig.: R. Leeuwenberg, Rotterdam.

Hoewel deze hen als jonge vogel nog niet de volle diepte van bouw kan hebben, zou een weinig volleren vorm haar toch zeer te stade zijn gekomen. Het type is overigens zeer fraai.

Lichaam en donspartij: Lichaam lang, breed en matig diep, recht, zich flink naar voren uitstrekkende, waardoor het lichaam een langwerpig voorkomen verkrijgt; gevederte dicht aan het lichaam gedragen; donspartij matig vol.

Borst: Matig diep, vol en goed gerond.

Loopbeenen en teenen: Beneden-dijen middellang, goed met

zachte veeren bedekt; loopbeenen middellang, goed gerond,
glad; teenen middellang, sterk, recht en goed gespreid.

Kleur van den haan:

Kam, gezicht, kinlellen en oorlellen: Levendig rood.

Bek: Roodachtig hoornkleurig.

ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HEN.

1e pr. R. P. K. V. Eig.-fokker: C. W. Ouwehand Azn.; Rhenen.

*Een zeer goede, doch nog niet geheel uitgegroeide hen
met goed type.*

Kop: Gevederte schitterend rood.

Oogen: Roodachtig bruin.

Hals: Warm, glanzend rood; gevederte voor aan den hals warm
rood.

Vleugels: Vleugelboeg warm, glanzend rood; vleugelband rood
 groote slagpennen binnenvaan rood, buitenvaan zwart me
 smal rood randje, juist voldoende om te voorkomen, dat he
 zwart zichtbaar wordt bij natuurlijke gesloten positie van d

ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

1e pr. Ornithophilia, Dec. '23. Eig.: C. W. Ouwehand Azn., Rhenen.

*Een mooie, warm getinte, egaal gekleurde haan, welke nog iets
 langer van bouw had kunnen zijn.*

vleugels. Slagpenveertjes zwart met rood randje. Kleine slag-
 pennen buitenvaan rood, het rood om de punt der veer heen-
 loopende, voldoende om een roode vleugelband te vormen en
 een roode zoom vormende rondom het bovenste gedeelte van
 de binnenvaan, welke kleur breder wordt in de kleinere slag-
 pennen; het overschot van iedere kleine slagpen zwart; de

kleine slagpennen, het dichtst bij het lichaam gelegen, rood aan de oppervlakte, zoodat de vleugel, wanneer deze in natuurlijke houding is, slechts een harmonieuse roode kleur zal vertoonen.
Rug: Warm, schitterend rood.

HOOFD VAN EEN RED-FOKTOOM VAN HOENDERP.
 „MARIËNHOF” TE EDERVEEN.

Bij de Rhode Island Reds stemt het standaard-type uitmuntend overeen met het legtype. Op „Mariënhof” treft men Reds aan, die niet alleen zeer goed leggen, doch ook schitterend van kleur zijn.

Staart: Staartstuurveeren zwart; sikkelveeren zwart of groen-zwart; staartdekveeren hoofdzakelijk zwart, rooder wordende naarmate zij het zadel naderen.

Lichaam en donspartij: Warm rood.

Borst: Warm rood.

Loopbeenen en teenen: Warm geel of roodachtig hoornkleurig. Een streep rood pigment langs de zijanten der loopbeenen doorlopende tot aan de punten der teenen, is aanbevelenswaardig.

Gevederte: De oppervlakte is overal rood, behalve daar waar zwart geëischt wordt; vrij van lichte schachten en meelachtigheid; hoe minder contrast er is tusschen de schouderbogen, rug, hals en borst, hoe beter. Een harmonieus in elkaar overgaan der secties is wenschelijk. Het dier moet zoo schitterend in kleur zijn, dat het een glanzend voorkomen heeft.

Onderkleur in alle secties: Rood.

Kleur van de hen:

Kam, gezicht, kinlellen en oorlellen: Levendig rood.

Bek: Roodachtig hoornkleurig.

Kop: Gevederte glanzend rood.

Hals: Dieprood, met geringe ticking van zwart, beperkt tot de punten der onderste halsveeren; veeren voor aan den hals warm rood.

Vleugels: Schouders warm rood; vleugeldekeveeren rood; groote slagpennen, binnenvaan rood, buitenvaan zwart met smalle roode omranding, juist voldoende om te voorkomen, dat het zwart zichtbaar wordt bij de natuurlijke gesloten dracht van de vleugels; slagpen-dekveertjes zwart met rood randje; kleine slagpennen buitenvaan rood, het rood om de punt van de veer heenlopende, voldoende om een roode vleugelband te vormen en een roode zoom vormende rondom het bovenste gedeelte van de binnenvaan, welke kleur, naarmate de slagpennen kleiner worden, breeder wordt; het overschot van ieder kleine slagpen zwart; de kleine slagpennen, het dichtst bij het lichaam gelegen, rood aan de oppervlakte, zoodat de vleugel, wanneer deze in de natuurlijke houding ligt, slechts één harmonieuze roode kleur zal vertoonen.

Rug: Warm rood.

Staart: Zwart; de twee top-veeren mag rood gerand zijn.

Lichaam en donspartij: Rood.

Borst: Warm rood.

Loopbeenen en teenen: Warm geel of roodachtig hoornkleurig.

Gevederte: De oppervlakte is over het geheel warm, gelijkmatig in

rood, behalve daar waar zwart geëischt wordt; vrij van lichte schachten of meelachtigheid.
Onderkleur in alle secties: Rood.

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND RED HAAN.

(Uit een stam, gefokt op hooge eierproductie.)

Deze haan is een zoon van „Ruby Queen”, tot nog toe een der beste Rhode Island Red hennen, wat betreft kleurproductie. Zij legde in haar eerste legjaar 250 eieren van de donkerbruine kleur en van een gemiddeld gewicht van meer dan 70 gram. Deze haan werd gefokt uit broedeieren van deze hen, geïmporteerd door Gebrs. Welleman.

Toelichting tot den standaard:

Zooals men ziet, daalt de Amerikaansche tekst niet dieper af in de nadere omschrijving der kleur. Wij hebben bij het in het

Nederlandsch overbrengen van dezen standaard het woord „rich” m
vertaald door „warm”. Dit is de dichtst nabijkomende eenwoor- a
s

ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND WHITE HAAN.

*Deze afbeelding geeft het Amerikaansche standaard-ideaal
weer. De Rhode Island White wordt reeds heel wat gefokt
in Amerika.*

dige vertaling voor „rich” op het gebied van kleuren, doch zui-
verder nog zou men het misschien weergeven door „warm,
krachtig” of misschien door „warm, diep”. We meenden echter

”niet de vrijheid te kunnen nemen, deze vertaling op eigen houtje aldus te doen. Trouwens een „warm rood”, komt de kleurbeschrijving ook aardig nabij.

ROZEKAMMIGE RHODE ISLAND WHITE HEN.

Bovenstaand beeld stelt het Amerikaansche standaard-ideaal voor. Zooals de afbeelding doet zien, is de Rhode Island White een zeer sierlijke kip.

Ter vergelijking hebben we hier voor ons liggen den Engelschen standaard der Rhode Island Reds, zooals die in de 6e uitgave (1923) verschenen is. Klaarblijkelijk is daar te lande niet

volkomen eenheid van opinie omtrent de kleur-beschrijving. We achten de gekozen tekst zoowel als de uitlegging der kleur niet zoo gelukkig gekozen als in den Amerikaanschen standaard. De standaardbeschrijving in den Engelschen standaard daalt ook niet zoo zeer in details af, o. a. bij de beschrijving der kleur en teekening in de groote slagpennen.

Als een eigenaardig verschil tusschen den Engelschen en den Amerikaanschen standaard merken we nog op, dat terwijl in eerstgenoemden de kleurdiepte bij haan en hen volkomen gelijk verlangd wordt, in laatstgenoemde de algemeene oppervlaktekleur iets lichter wordt aangegeven als bij den haan.

De Engelsche standaard geeft nog een puntenschaal, welke als totaal 100 aangeeft, verdeeld als volgt: oogkleur 8, gevedertekleur 25, type 30, kop 10, grootte 10, conditie 10 en beenen 7 punten.

Men ziet in dezen standaard, dat aan type een hooger aantal punten wordt toegekend dan aan kleur, doch in de practijk wordt bij de beoordeeling van Reds in Engeland daarmede geen rekening gehouden. Type wordt wel eens door sommige keurmeesters verwaarloosd, hetgeen te betreuren is.

DE SAMENSTELLING VAN DEN FOKTOOM.

Bij de hen zijn de donkerste veeren vaak een leiddraad voor haar fokwaarde. Indien de hen 'n oranje-kleurige tint in den hals vertoont, zullen hare mannelijke nakomelingen licht in den hals zijn. Pepering op haar vleugels zal zich uiten door zwart in de vleugelboog der van haar afstammende hanen. Zwarte middenstreepen (niet te verwarren met de standaardmatige zwarte veder-puntjes in haar hals), zullen oorzaak zijn, dat de uit haar gefokte hanen die zelfde fout zullen vertoonen.

Uniformiteit van tint is hoofdzaak; ook in den foktoom.

De twee-kleurige hanen, d. w. z. die met lichte halzen en donkere schouders, zijn waardeloos voor de fok, welke goede eigenschappen ze overigens ook mogen bezitten. De borstkleur van den haan is zeer belangrijk. Van hanen met een te lichte borstkleur zal men nimmer behoorlijk gekleurde hennen fokken.

Wit in het gevederte kan soms optreden door ondoelmatig voeren en slechte huisvesting in den groeitijd. Daar waar opeen-

hooping van kuikens plaats vindt, kan men kleurfouten verwachten.

Men lette op, hoe de donskleur bij de kuikens is; het wil n.l. voorkomen, dat kuikens eerst grijs in het dons zijn en dan goed doorruien. Zulke meerendeels krachtig gekleurde dieren zijn wel goed om de kleur eens te versterken; aan elkaar gepaard, geven ze echter een leelijke grijze donskleur.

Dank zij de hoge eischen, welke men in Amerika aan de donskleur stelt, schijnt de franje-achtige bevedering, welke we bij de Reds aantreffen, ontstaan te zijn. Bij dit soort dieren schijnt de donskleur gemakkelijker te verkrijgen zijn, dan bij de normaal bevederde. Men heeft in Amerika deze franje-achtige, rijk gepigmenteerde dieren niet spoedig genoeg uitgesloten, zoodat men nog al eens met die kwaal te kampen heeft.

Gescheiden hane- en hennefok is bij dit ras een kwestie van ondergeschikt belang. Men behoeft slechts op het volgende te letten:

De haan, welke men aan tentoonstellings-hennen paart, moet diep in de borstkleur, diep in de donskleur en vrij van zwart in den vleugelband zijn.

De hen, die aan een tentoonstellingshaan gepaard wordt, moet donkerrood in het halsbehang zijn, doch zooveel mogelijk vrij van „ticking” daarin. Zij moet rood in het dons van haar rug zijn, doch mag iets gevlekt in haar lichaamskleur zijn.

Wanneer beide geslachten krachtig geteekende vleugelpennen hebben, loopt men kans, dat zwart in den vleugelband en grijs in 't dons optreedt. Eenmaal op de drie generaties kan men een dier met „smut” invoeren, doch dan moet het gefokt uit dieren met zuivere kleur en ook gepaard worden aan dieren met zuivere donskleur en oppervlakte-kleur.

CONDITIONEEREN VAN RHODE ISLAND REDS.

Het conditioneeren van Reds is niet zulk een belangrijke kwestie, althans niet, dat wat men op het laatste oogenblik nog kan doen. Meestentijds wordt een Red niet gewasschen, hoewel het wasschen sommige dieren tijdelijk ten goede komt, wijl het ze donkerder doet schijnen. Men loopt echter ook de kans, dat het dier er minder op wordt.

Veel kan men bereiken door de beenen grondig te reinigen met warm water. Hier en daar zal een oude, niet afgestooten schub gemakkelijk losgemaakt kunnen worden. Daarna wrijve, nadat

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND WHITE HEN.

Eig.-fokker: John. C. Sleyster, Arnhem.

1e prijs Arnhem, 1923.

Deze werkelijk schitterende hen is zeer goed van bouw en lichaamshouding.

men met een stomp houtje ook 't vuil tusschen de schubben verwijderd heeft, de beenen in met een mengsel van olijfolie en alcohol en wrijve ze daarna droog. Met een zacht tandenborsteltje worden daarop de kopversierselen behandeld met dezelfde oplossing.

Let op of hier en daar niet een wit of ten deele wit veertje zit. Veeren, die tijdens hun ontwikkeling beschadigd worden, zien de kleurtoevoer soms geheel, soms ten deele afgesneden; dan ontstaat wit. Het spreekt van zelf, dat men niet door plukken gedeelten, die van nature miskleurig zijn, mag wegnemen.

ENKELKAMMIGE RHODE ISLAND WHITE HAAN.

Eig.-fokker: John. C. Sleyster, Arnhem.

Deze haan is bijna ideaal in kopvorm, type en lichaamshouding.

Meer invloed op de bevedering kan men uitoefenen tijdens den rui. Deze late men zich zoo regelmatig mogelijk voltrekken en houde men de dieren zooveel mogelijk uit de zon en geve men ze oliehoudend en vedervormend voeder, zooals zonnepitten,

wat lijnzaad, verder prima vleeschvoer en overvloedig groen-
voer. Opmerkzame fokkers vonden uit, dat door het laat in den
zomer laten broeden hunner beste hennen, ze den rui vertraag-
den. Deze hennen werden dan in een schaduwrijk plaatsje ge-
houden en goed verzorgd en zorgvuldig gevoerd. De late rui, niet
gehinderd door 'n brandende zomerzon, volstrekt zich dan onder
de meest gunstige omstandigheden. Mede omdat deze verlaat
is, gaat hij zeer snel in zijn werk, terwijl de niet-leggende, nog
de kuikens verzorgende hennen, in prima conditie zijn om die
vlotte rui door te maken.

NUT-EIGENSCHAPPEN DER RHODE ISLAND REDS.

Als bedrijfshoenders zijn de Reds moeilijk te overtreffen. Zij
behooren onder de middelzware rassen tot de lichtste en vroeg-
rijpste. Wat eierproductie betreft, staan ze vrijwel vooraan. Op
tentoonstellingen ziet men de Red-eieren in den regel uitmuntend
uitkomen. Zoowel grootte, kleur als uniformiteit der eieren zijn
zeer goed.

De winterleg is zeer goed. Op de legwedstrijden hebben de
Reds zich in ieder opzicht zoo gunstig onderscheiden, dat men
hen in een kort bestek moeilijk volle recht zou kunnen doen
wedervaren. In tegenstelling met de witte Wyandottes, vertoonen
zij niet zoo de geneigdheid om in eiergrootte achteruit te gaan.

Hoewel de Reds tot de broedende rassen behooren, is hun
broedschheid toch niet zoo hardnekkig. Met eenvoudige middelen
zijn ze broedsch af te maken. Men heeft door teeltkeuze stam-
men gevormd waarin het broedsch worden bijna niet meer voor-
komt.

De afstamming van het ras waarborgt een goed vleeschhoen.
Dat is de Rhode Island Red dan ook buiten kijf. De jonge haan-
tjes zetten vrij gemakkelijk vleesch aan, hetwelk een pittige
smaak heeft.

DE RHODE ISLAND WHITES (WITTE RHODE ISLANDS).

Waar de Amerikaansche standaard thans wel degelijk de
Rhode Island Whites erkent, vinden we daarin een aanleiding,
om er ook in dit boekje iets van te zeggen.

Deze varieteit, althans de rozekammige, is reeds vrij oud. Zij ontstond omstreeks 1888, door paring van een tweetal wit Wyandotte hanen aan patrijs Cochins hennen, welke kruislingen nogmaals aan Cochins gepaard werden. Daarna werd rozekammig Leghorn-bloed ingebracht en werd met de witte rozekammige dieren, voor zooverre ze onbevederde beenen hadden, verder gefokt.

In 1911—1913 zagen we verschillende goede exemplaren van dit ras. Type is natuurlijk een eerste eisch bij deze kleurslag en vooral bij de enkelkammige, welke anders licht op Plymouth Rocks zouden gelijken, hoewel ze kleiner van stuk zijn.

De Rhode Island Whites, en dit geldt voor beide kamsoorten, hebben zich sinds 1914 zeer gunstig onderscheiden op de legwedstrijden. In 1918 legde een R. I. White hen 291 eieren op de All-North West Egg-Laying Competition.

Op de Nationale Legwedstrijd te Mountain Grove, Missouri, braken ze alle records. De twee beste toomen van dien legwedstrijd waren beide Rhode Island Whites. De beste toom (5 hennen) gaf 1217 eieren of $243\frac{1}{2}$ eieren per kip; de 2e toom bracht het tot een gemiddelde van 233 eieren. De beste hen van dien legwedstrijd was ook al een R. I. White; zij legde 306 eieren in 365 dagen.

Het volgende jaar bracht een toom R. I. Whites (5 hennen) het op de North American Laying Test tot 1208 eieren. Elk dier 5 hennen legde meer dan 200 eieren; de beste gaf er zelfs 285.

We geven hierbij de standaard-afbeeldingen en een paar afbeeldingen van prijswinnaars op een paar onzer groote tentoonstellingen.

INHOUD:

	Bldz.
Inleiding	3
Het ontstaan der Rhode Island Reds	4
De oorzaak van de verbreiding der roode hoenders in Rhode Island	9
De naam van het ras	9
De kleur der eerste Rhode Island Reds	11
De eerste Reds in Holland	12
De Rhode Island Red-kleur	19
De gelijkmatigheid der kleur over het geheele gevederte	28
Enkele beschouwingen over het type der Reds	33
De Amerikaansche Rhode Island Red Standaard . . .	38
Standaardgewichten	42
Type van den haan	42
Type van de hen	48
Kleur van den haan	51
Kleur van de hen	54
Toelichting tot den standaard	55
De samenstelling van den foktoom	58
Conditioneeren van Rhode Island Reds	59
Nut-Eigenschappen der Rhode Island Reds	62
De Rhode Island Whites (Witte Rhode Islands) . . .	62

WETEN EN KUNNEN

EEN SERIE PRACTISCHE HAND- EN STUDIEBOEKJES.

ELK DEELTJE IS OP ZICH ZELF COMPLEET
EN VORMT EEN AFGEROND GEHEEL.

Tot nu toe zijn onderstaande nummers verschenen,
terwijl tal van nieuwe deeltjes in bewerking zijn.

AUTO EN MOTOR.

Onder leiding van TH. VAN SWIETEN, Hoofdredacteur van „De Auto”.

- No. 93. De algemeene Samenstelling van het Motorrijwiel. Door A. J. NOSSENT. Met 30 illustraties ..... f 0.75.
No. 94. Theorie en Praktijk van Vier- en Tweetactmotoren voor Motorrijwielen. Door A. J. NOSSENT. Met 32 illustraties ..... f 0.75.
No. 95. Carburatoren voor Motorrijwielen. Theorie en praktijk van de meest voorkomende typen. Door A. J. NOSSENT. Met 30 illustr. f 0.75.
No. 107. Nuttige kennis van Banden en Wegen voor den Automobilist en Motorrijder, met een afzonderlijk hoofdstuk over het rijden in bochten. Door J. M. H. DOLK. Ing. Met 19 illustraties ..... f 0.75.
No. 133. Gebruik en onderhoud van de elektrische uitrusting van het Motorrijwiel. Door W. J. C. EIKENDAL. Met 52 illustraties .... f 0.75.

BURGERLIJKE BOUWKUNDE — GEWAPEND BETON —

HANDLEIDINGEN VOOR BOUWVAKARBEIDERS.

- No. 10. Kennis der Schildermaterialen. Door C. P. VAN HOEK, 2e herziene druk met 6 illustraties ..... f 0.75.
No. 14. Het Beitsen, Politoeren, Wassen en Vernissen van Hout. Door C. P. VAN HOEK, 3e herziene druk met 7 illustraties ..... f 0.75.
No. 52 en 53. Electrotechniek voor Bouwkundigen. Handleiding voor Architecten, Bouwkundig Opzichters, Uitvoerders, Huiseigenaars, enz. Door G. J. HARTERINK, 2e herziene druk met 90 illustraties ..... f 1.50.
No. 56. De Aanleg van Gasleidingen in Gebouwen. Door C. W. J. SCHORTELDOEK, Assistent in de Architectuur a. d. Technische Hoogeschool te Delft. Met 39 illustraties ..... f 0.75.
No. 58. Materialenkennis voor den Timmerman. Door ANT. P. OOSTERHOF. Met 41 illustraties ..... f 0.75.
No. 66. Gewapend Beton. Handleiding in het bijz. bewerkt v. d. Bouwvakarbeider. Door ANT. P. OOSTERHOF. Met 44 illustraties .. f 0.75.
No. 83. Kennis van Werktuigen in Gebruik in de Burgerlijke Bouwkunde. Door ANT. P. OOSTERHOF. Met 36 illustraties ..... f 0.75.
No. 112. Materialenkennis voor den Metselaar. Door ANT. P. OOSTERHOF. Met 21 illustraties ..... f 0.75.
No. 113. Terrazzo- en Houtgranietvloeren. Door ANT. P. OOSTERHOF. Met 30 illustraties ..... f 0.75.

VERKRIJGBAAR IN ELKEN BOEKHANDEL.

ELECTROTECHNIEK.

- No. 1. **Electriciteit in Huis en Bedrijf.** Door Ir. W. SLAGTER, E. I., Onder-Directeur van het Gem. Electr.- en Trambedrijf te Utrecht, 4e omgewerkte druk van „De Toepassingen der Electriciteit”, met 73 illustraties f 0.75.
- No. 13. **Handleiding voor het Zelfinstalleren van Electriche Huisgeleidingen.** Practisch handboekje voor het aanleggen van electriche schellen, huistelefoon, electriche gloeilampenverlichting, enz. Door G. J. HARTE-RINK, 6e herziene druk met 94 illustraties ..... f 0.75.
- No. 15. **Aanleg en Beproeving van Bliksemaalleiders.** Door Ir. J. C. G. VAN WIJK, E. I., 2e herziene druk met 38 illustraties ..... f 0.75.
- No. 38. **Het Electromotorenboekje.** Handleiding voor de bediening en het onderhoud van electromotoren. Door G. J. HARTERINK, 2e herziene en vermeerderde druk, met 33 illustraties ..... f 0.75.
- No. 114. **Hoe maak ik een Gelijkrichter, om zelf Accu's te kunnen laden?** Door W. HARSEN. Met 23 illustraties ..... f 0.75.

EXPERIMENTEN.

- No. 16. **Natuurkundige Proeven Thuis.** Onderhoudende en leerzame proeven met eenvoudige hulpmiddelen op natuurkundig gebied. Door J. M. FABER. **Serie I**, 2e herziene druk met 29 illustraties ..... f 0.75.
- No. 17. **Electriche Proeven Thuis.** Onderhoudende en leerzame proeven met eenvoudige hulpmiddelen op electricch gebied. Door J. M. FABER. **Serie I**, 2e herziene druk met 31 illustraties ..... f 0.75.
- No. 18. **Scheikundige Proeven Thuis.** Onderhoudende en leerzame proeven met eenvoudige hulpmiddelen op scheikundig gebied. Door J. M. FABER. **Serie I**, 2e herziene druk met 18 illustraties ..... f 0.75.
- No. 19. **Natuurkundige Proeven Thuis.** Onderhoudende en leerzame proeven met eenvoudige hulpmiddelen op natuurkundig gebied. Door J. M. FABER. **Serie II**, 2e herziene druk met 31 illustraties ..... f 0.75.
- No. 20. **Electriche Proeven Thuis.** Onderhoudende en leerzame proeven met eenvoudige hulpmiddelen op electricch gebied. Door J. M. FABER. **Serie II**, 2e herziene druk met 34 illustraties ..... f 0.75.
- No. 21. **Scheikundige Proeven Thuis.** Onderhoudende en leerzame proeven met eenvoudige hulpmiddelen op scheikundig gebied. Door J. M. FABER. **Serie II**, 2e herziene druk met 24 illustraties ..... f 0.75.

FOTOGRAFIE.

Onder leiding van Ir. L. J. G. van Ewijk, Ingenieur bij den Rijks-Studiedienst voor de Luchtvaart.

- No. 117/118. **Handleiding voor Amateur-Fotografen.** Door Ir. L. J. G. VAN EWYK, W. I. Met 87 illustraties ..... f 1.50.

HUISVLIJT-KNUTSELEN.

- No. 2. **Hoe maak ik zelf een Telegraaf toestel?** Bijdr. t. bev. v. d. Huisvlijt. Door J. M. FABER, 4e druk, m. 22 illustr. Herzien door G. J. Harterink f 0.75.
- No. 3. **Hoe maak ik zelf een Telefoon toestel met Electriche Schelverbin-ding voor Huiselijk Gebruik en hoe werken zij?** Bijdr. tot bev. v. d. Huisvlijt. Door J. M. FABER, 4e druk, m. 24 illustr. Herzien door G. J. Harterink f 0.75.
- No. 4. **Hoe maak ik zelf Elementen, Batterijen, Accumulatoren en een Volt-Ampèremeter?** Bijdrage tot bevordering van de Huisvlijt. Door J. M. FABER, 5e druk, met 25 illustr. Herzien door G. J. Harterink f 0.75.
- No. 5. **Hoe maak ik zelf een Inductieklos met Condensator, te gebruiken**

VERKRIJGBAAR IN ELKEN BOEKHANDEL.

- als Electriseermachine en als Vonkeninductor, met Leidsche Flesch? Bijdrage tot bevordering van de Huisvlijt. Door J. M. FABER, 4e druk met 39 illustraties. Herzien door G. J. Harterink ..... f 0.75.
- No. 7. Galvanoplastiek en Galvanostegie. Hoe kan ik zelf metalen voorwerpen verkopen, vernikkelen, verzilveren en vergulden, of afdrukken daarvan maken. Bijdrage tot bevordering van de Huisvlijt. Door J. M. FABER, 4e druk met 21 illustraties. Herzien door G. J. Harterink f 0.75.
- No. 8. Hoe maak ik zelf een Electriseermachine? Bijdrage tot bevordering van de Huisvlijt. Door J. M. FABER, 4e druk met 43 illustraties. Herzien door G. J. Harterink ..... f 0.75.
- No. 9. Wat dien ik, als Beoefenaar der Huisvlijt, van de Theorie van het Magnetisme en de Electriciteit te weten? Bijdrage t. bev. v. d. Huisvlijt. Door J. M. FABER, 2e druk m. 15 illustr. Herzien door G. J. Harterink f 0.75.
- No. 11. Hoe maak ik zelf een Electromotor en een Dynamo? Bijdrage tot bevordering van de Huisvlijt. Door J. M. FABER, 6e druk met 50 illustr. Herzien door G. J. Harterink ..... f 0.75.
- No. 23. Hoe maak ik zelf een Familie-Bioscoop en hoe is de Werking er van? Door AUG. SCHIFFER Jr., 3e herziene druk met 40 illustraties .. f 0.75.
- No. 25. Hoe maak ik een Stoomboot? Bijdrage tot bevordering van de Huisvlijt. Door J. L. MAARS, 2e herziene druk met 43 illustraties f 0.75.
- No. 26. Hoe moet ik mijn Vlieger maken? Door A. RUYTER. Met 32 illustraties en 2 uitslaande platen ..... f 0.75.
- No. 27. Hoe maak ik zelf een Fotografie-toestel en hoe moet ik de Opnamen behandelen? Bijdrage tot bevordering van de Huisvlijt. Door J. M. FABER, 2e druk met 14 illustraties ..... f 0.75.
- No. 36. Het Berekenen, Teekenen, Uitslaan en Bouwen van Kano's en Booten door Amateurs. Door J. LOUFRIE. 2e druk met 14 illustraties, waarvan 1 uitslaande plaat ..... f 0.75.
- No. 51. Hoe maak ik zelf een Proefvliegtuig? Door J. H. W. v. d. MUELEN, Secretaris van de P. A. S. C. en van de Haagsche Proefvliegtuigclub. Met 26 illustraties ..... f 0.75.
- No. 57. Hoe maak ik zelf een Electriscbe Klok? Bijdrage tot bevordering van de huisvlijt. Door W. HARMSSEN. Met 20 illustraties ..... f 0.75.
- No. 114. Hoe maak ik een Gelijkrichter, om zelf Accu's te kunnen laden? Door W. HARMSSEN. Met 23 illustraties ..... f 0.75.

KLEINVEETEELT.

Onder leiding van C. S. TH. VAN GINK, Hoofdredacteur v. „Avicultura”.

- No. 60. De Barnevelders. Handleiding voor het houden en fokken van het Barnevelder hoendersras. Door C. S. TH. VAN GINK, Hoofdredacteur van „Avicultura”. Met 45 illustraties en een gekleurde plaat .... f 0.75.
- No. 61. De Leghorns. Hunne kleurslagen, kenmerken en eigenschappen. Door C. S. TH. VAN GINK, Hoofdredacteur van „Avicultura”. Met 40 illustraties en een gekleurde plaat ..... f 0.75.
- No. 62. Verzorging, Voeding en Huisvesting van den Hond. Door L. SEEGER. Met 26 illustraties ..... f 0.75.
- No. 63. Het Fokken en Grootbrengen van Honden. Door L. SEEGER. Met 23 illustraties ..... f 0.75.
- No. 64. Onze Katten. Overzicht der Rassen, Voeding, Verzorging en Fokken. Door W. J. VAN DER WERFF. Met 33 illustraties .... f 0.75.
- No. 73. De Zware of Reuzen-Konijnenrassen. Hunne standaardseisen, voeding, verzorging en teelt. Door K. VAN OLSST. Met 24 illustr. f 0.75.

VERKRIJGBAAR IN ELKEN BOEKHANDEL.

- No. 78. **Het houden, Huisvesten en Verzorgen van onze Duiven.** Door C. A. M. SPRUIJT. Met 32 illustraties ..... f 0.75.
- No. 79. **Hoenders houden in Stadstuinen.** Door „Gallus”. Met 20 ill. f 0.75.
- No. 80. **De africhting van den Politiehond.** Handleiding voor den amateur-dresseur. Door L. SEEGER. Met 14 illustraties ..... f 0.75.
- No. 84. **Kunstmatig Broeden en Opiokken van Pluimvee.** Door P. SWEERS. Met 7 illustraties ..... f 0.75.
- No. 101. **De Postduif.** Haar huisvesting, verzorging, teelt en africhting. Door G. J. D. MINGELEN. Met 34 illustraties ..... f 0.75.
- No. 102. **De Krielhoenderrassen.** Door C. S. TH. VAN GINK, Hoofdredacteur van „Avicultura”. Met 43 illustraties ..... f 0.75.
- No. 103. **Pluimvee houden op de Boerderij.** Door P. J. WIJK Pzn., H.Ass. Pluimveeteelt-Consulent. Met 8 illustraties ..... f 0.75.
- No. 104. **Ziekten en Gebreken bij Hoenders.** Behandeling, genezing en voorkoming. Door G. MUIJS. Met 19 illustraties ..... f 0.75.
- No. 105. **De Tamme Eendenrassen.** Hunne kenmerken en eigenschappen. Door C. S. TH. v. GINK, Hoofdred. van „Avicultura”. Met 40 ill. f 0.75.
- No. 106. **Krielhoenders (Dwerghoenders).** Hunne huisvesting, verzorging en teelt. Door H. L. A. v. d. HORST. Met 20 illustraties ..... f 0.75.
- No. 108. **De Waak- en Verdedigingshond.** Hoe hij gedresseerd wordt. Door L. SEEGER. Met 11 illustraties ..... f 0.75.
- No. 109. **Dameshondjes.** Voeding, Verzorging, Fokkerij. Door L. SEEGER. Met 24 illustraties ..... f 0.75.
- No. 116. **De Jachthond en zijn Dressuur.** Door L. SEEGER. Met 13 illustraties ..... f 0.75.
- No. 125. **De Huisvesting van Pluimvee.** Door B. VAN ASPEREN VERVENNE. Met 35 illustraties ..... f 0.75.
- No. 128. **De Wyandottes.** Hunne kleurslagen, kenmerken, eigenschappen en teelt. Door C. S. TH. v. GINK, Hoofdred. v. „Avicultura”. Met 46 ill. f 0.75.
- No. 129. **De Plymouth Rocks.** Hunne kleurslagen, kenmerken, eigenschappen en teelt. Door C. S. TH. v. GINK, Hoofdredacteur van „Avicultura”. Met 51 illustraties ..... f 0.75.
- No. 130. **De Rhode Island Reds.** Hun ontstaan, kenmerken, eigenschappen en teelt. Door C. S. TH. VAN GINK. Met 50 illustraties ..... f 0.75.

MACHINEBEDRIJF EN METAALBEWERKING.

- No. 24. **De Locomotief.** Hare samenstelling en werking. Door G. J. HARTERINK, 2e herziene druk met 35 illustraties ..... f 0.75.
- No. 28. **Het Autogeen-las-schen volgens de Acetyleen-zuurstofmethode.** Door A. P. J. DE GROOT, Technisch Ambtenaar aan de werkplaatsen der Ned. Spoorwegen te Haarlem. 2e herziene druk met 27 illustr. f 0.75.
- No. 31. **Het Freezezen.** Door A. P. J. DE GROOT, Technisch Ambten. aan de werkplaatsen der Ned. Spoorw. te Haarlem. Met 46 illustraties f 0.75.
- No. 34. **Het soldeeren en Vertinnen.** Door A. P. J. DE GROOT, Technisch Ambtenaar aan de werkplaatsen der Ned. Spoorwegen te Haarlem. 2e herziene druk met 24 illustraties ..... f 0.75.
- No. 39. **Smeermiddelen.** Hunne bereiding, samenstelling en toepassingen. Handl. voor machinisten en technici. Door J. HAMMES, Bedrijfsingenieur Ned. Fabriek van Gouden en Zilveren Werken v/h. J. A. A. Gerritsen, Zeist. Met 10 illustraties ..... f 0.75.
- No. 48. **Persluchtwerktuigen.** Leiddraad voor metaalbewerkers. Door A. P. J. DE GROOT, Tech. Ambt. aan de werkplaatsen der Ned. Spoorw. te Haarlem. Met 30 illustraties ..... f 0.75.

VERKRIJGBAAR IN ELKEN BOEKHANDEL.

- No. 49 en 50. **Het Vervaardigen van Gietmodellen en hun Gebruik.** Handleiding bij de beoefening van het modelmakersvak voor ambachtslieden en technici, tevens tot voorlichting der vormers bij het gebruik der modellen. Door B. VLASBLOM. Met 22 illustraties ..... f 1.50.
- No. 81. **Het Slijpen en Polijsten van Metalen.** Door J. HAMMES, Bedrijfsingenieur Ned. Fabriek van Gouden en Zilveren Werken v/h. J. A. A. Gerritsen, Zeist. Met 28 illustraties ..... f 0.75.
- No. 82. **Practische Handleiding voor het Kleuren van Metalen.** Door J. HAMMES, Bedrijfsingenieur Ned. Fabriek van Gouden en Zilveren Werken v/h. J. A. A. Gerritsen, Zeist. Met 15 illustraties ..... f 0.75.
- No. 126. **Legeeringen.** Hare Samenstellingen en Toepassingen. Door Ir. L. J. G. VAN EWIJK W. I. .... f 0.75.

NATUURKENNIS.

- No. 96. **Het Terrarium.** De beplanting van het natte en droge deel en zijne bewoners. Door J. GODEFROY. Met 32 illustraties ..... f 0.75.

PLANT, BLOEM EN VRUCHT.

Onder leiding van J. F. CH. DIX, Hoofredacteur van „Floralia” en „Handelsblad voor den Tuinbouw”.

- No. 30. **Groenteteelt voor kleine Tuinen.** Door H. STIENSTRA, Leeraar aan de G. A. van Swieten-Tuinbouwschool te Frederiksoord, 2e herziene druk met 34 illustraties ..... f 0.75.
- No. 35. **Bloemeteelt in kleine Tuinen.** Door H. STIENSTRA, 2e herziene druk, met 33 illustraties ..... f 0.75.
- No. 40. **Fruiteelt voor den Amateur.** Door H. STIENSTRA. Met 42 illustraties ..... f 0.75.
- No. 42. **Het Rozenboekje.** Handleiding voor de rozenteelt, voornamelijk voor den liefhebber-kweeker. Door H. STIENSTRA. Met 34 illustr. f 0.75.
- No. 43. **Bijen houden.** Een handboekje voor beginnende inkers en voor hen, die belang stellen in de imkerij. Door F. SPARENBERG. Met 32 ill. f 0.75.
- No. 45. **Wat moet ik als Land- of Tuinbouwer van Schadelijke en Nuttige Dieren weten?** Door H. STIENSTRA. Met 35 illustraties ..... f 0.75.
- No. 46. **Wat moet ik als Land- of Tuinbouwer van de Bemesting weten?** Door H. STIENSTRA. Met 34 illustraties ..... f 0.75.
- No. 47. **Wat moet ik als Land- of Tuinbouwer van Plantenziekten weten?** Door H. STIENSTRA. Met 34 illustraties ..... f 0.75.
- No. 54. **Hoe teel ik met voordeel Aardbei en Framboos?** Door H. STIENSTRA. Met 30 illustraties ..... f 0.75.
- No. 55. **Hoe teel ik met voordeel Roode, Witte, Zwarte en Kruisbessen?** Door H. STIENSTRA. Met 25 illustraties ..... f 0.75.
- No. 59. **De Particuliere Tuinbouwer.** Vooral ten dienste der leerlingen en oud-leerlingen van Landbouwhuishoud-cursussen. Door H. STIENSTRA. Met 29 illustraties en 5 platen ..... f 0.75.
- No. 65. **De Boomgaard. Aanleg, Onderhoud en tot-waarde-brengen.** Door H. STIENSTRA. Met 34 illustraties ..... f 0.75.
- No. 71. **Tulpen voor Kamer en Tuin.** Door J. F. Ch. DIX, Hoofredacteur van „Floralia”. Met 24 illustraties ..... f 0.75.
- No. 72. **Eénjarige Sier- en Snijbloemen.** Door H. STIENSTRA. Met 19 illustraties ..... f 0.75.
- No. 74. **Narcissen voor Kamer en Tuin.** Door J. F. Ch. DIX, Hoofredacteur van „Floralia”. Met 16 illustraties ..... f 0.75.

VERKRIJGBAAR IN ELKEN BOEKHANDEL.

- No. 75. **Balcon- en Gevelversiering.** Met vele nuttige wenken betreffende planten en materiaal. Door W. H. K. DIX. Met 23 illustraties .... f 0.75
- No. 76. **Rotsplanten in kleine Tuinen.** Door JOHN BERGMANS, Oud-Chef de Cultures der voorm. Kon. Kweekerij „Tottenham” te Dedemsvaart. Met 33 illustraties ..... f 0.75
- No. 77. **De Vetplanten.** Cultuur, Geslachten en Soorten. Door J. J. VERBEEK WOLTHUYS, Voorzitter van de Ned. Ver. van Vetplanten-Verzamelaars. Met 16 illustraties ..... f 0.75
- No. 85. **Irissen voor Kamer en Tuin.** Door J. F. Ch. DIX, Hoofdredacteur van „Floralia”. Met 18 illustraties ..... f 0.75
- No. 86. **Cactussen.** Door J. J. VERBEEK WOLTHUYS, Voorzitter van de Ned. Ver. van Vetplanten-Verzamelaars. Met 14 illustraties ..... f 0.75
- No. 88. **Hoe kweek ik Lathyrus Odoratus of Sweet Peas?** Door H. CARLÉE. Met 27 illustraties ..... f 0.75
- No. 89. **Handleiding voor het Bloemschikken en Bloembinden.** Door J. G. BALLEGO. Met 32 illustraties ..... f 0.75
- No. 97. **Vaste Planten,** als snijbloemen voor perken, boordbed, rots- en muurtuin. Door H. STIENSTRA. Met 24 illustraties ..... f 0.75
- No. 98. **Onze schoone Heesters.** Door H. STIENSTRA. Met 28 ill. f 0.75
- No. 99. **Onze mooiste Kamerplanten en hare Verzorging.** Door W. H. K. DIX. Met 20 illustraties ..... f 0.75
- No. 100. **Hoe kweek ik Chrysanten?** Handleiding tot het kweken van groot- en kleinbloemige chrysanten enz., voor liefhebber en vakman. Door G. J. BOESCHOTEN. Met 31 illustraties ..... f 0.75
- No. 110. **Gladiolus of Zwaardlelies.** Hare geschiedenis, cultuur en behandeling. Door J. F. Ch. DIX, Hoofdred. v. „Floralia”. Met 21 illustr. f 0.75
- No. 111. **Landmeten en Waterpassen.** Beknopte handleiding voor den land- en tuinbouwer en ten gebruike bij het onderwijs aan den cursus in aanleg en onderhoud van tuinen. Door G. BLEEKER, Hoofd van den Tuinbouwteekencursus te Haarlem. Met 100 illustraties ..... f 0.75
- No. 119. **De Dahlia.** Hare geschiedenis, tuinrassen, cultuur en behandeling. Door J. F. Ch. DIX, Hoofdredacteur van „Floralia”. Met 29 illustr. f 0.75
- No. 120. **Planten in de vrije Natuur.** Door R. M. VAN DER HART. Met 13 illustraties ..... f 0.75
- No. 123. **Wat moet ik dagelijks in mijn Bloementuin doen?** Door G. D. DUURSMA. Met 25 illustraties ..... f 0.75
- No. 124. **Hyacinthen voor Kamer en Tuin.** Door J. F. CH. DIX. Met 19 illustraties ..... f 0.75
- No. 127. **Varens voor Kamer, Kas en Tuin.** Door W. H. K. DIX. Met 30 illustraties ..... f 0.75
- No. 131. **Hoe snoei ik mijn vruchtboomen?** Door L. C. MUIJEN. Met 19 illustraties ..... f 0.75
- No. 132. **Het Boordbed.** Zijn aanleg, beplanting en onderhoud. Door J. A. ZOUTENDIJK. Met 25 illustraties ..... f 0.75
- No. 134. **Diverse winterharde Bolgewassen.** Door J. F. CH. DIX. Met vele illustraties ..... f 0.75

RADIO.

- No. 6. **Hoe maak ik zelf een Station voor Draadlooze Telegrafie?** Bijdr. tot bevordering van de Huisvlijt. Door J. M. FABER, 7e druk met 25 illustraties. Herzien door G. J. Harterink ..... f 0.75
- No. 70. **Hoe maak ik m'n eigen Radio-Ontvangstation?** Door F. X. M. SCHIPHORST, 2e druk, herzien door W. HARMSSEN. Met 22 illustr. f 0.75

VERKRIJGBAAR IN ELKEN BOEKHANDEL.

No. 114. **Hoe maak ik een Gelijkrichter, om zeli Accu's te kunnen laden?** Door W. HARMSSEN. Met 23 illustraties ..... f 0.75.

SPORT EN SPEL.

Onder leiding van P. W. SCHARROO, 2e Voorzitter van het Ned. Olympisch Comité, Voorzitter der Nederl. Athletiek Unie.

No. 44. **Hoe leer ik schaken?** Door J. LOPION. Met 38 diagrammen f 0.75.

No. 87. **Kampeeren.** Een populaire handleiding voor het kampeeren, benevens beschrijving van een betrouwbare uitrusting en hoe deze te vervaardigen. Door CARL DENIG, Secretaris van de Ned. Toeristen-Kampeere-Club. Met 21 illustraties ..... f 0.75.

No. 90. **Medische Wenken voor den Sportbeoefenaar.** Door Dr. J. H. O. REYS, Arts, Directeur v. d. Kweekschool-Instituut voor Lichamelijke Opvoeding te 's-Gravenhage. Met 13 illustraties ..... f 0.75.

No. 91. **Hoe leer ik Zwemmen?** Door K. H. VAN SCHAGEN, Bestuurslid v. d. Ned. Zwembond, Voorzitter v. d. Commissie v. h. Zwemonderwijs. Met 22 illustraties ..... f 0.75.

No. 92. **Handleiding bij de Beoefening der Athletiek.** Door H. N. VAN LEEUWEN, Gemeent. Inspecteur v. d. Lich. Opvoeding te Amsterdam, Voorzitter v. d. Techn. Comm. der Ned. Athletiek-Unie. Met 17 ill. f 0.75.

No. 121. **Tennis voor Beginners en Leeken.** Door C. VREEDENBURGH, Redacteur van „Lawn-Tennis en Golf“. Met 12 illustraties ..... f 0.75.

No. 122. **Het Voetbalspel.** Een wegwijzer, door Ir. J. W. KIPS, 1e Voorzitter van den Nederl. Voetbalbond. Met 14 illustraties ..... f 0.75.

STIJLLEER, MEUBELN, TEEKENEN.

No. 67 en 68. **Meubelstijlen.** Beknopt overzicht van de meubelstijlen. Door J. GODEFROY, Dir. d. Middelb. School v. Kunstambachten te Amsterdam. Met 145 illustraties ..... f 1.50.

No. 69. **Het Penteekenen.** Een geïllustreerde inleiding tot de techniek van het teekenen in zwart en wit. Door J. GODEFROY. Met 51 illustr. f 0.75.

VARIA.

No. 22. **Hoe leer ik Voordragen en Tooneelspelen?** Handleiding voor dilettant-tooneelspelers. Door JOHAN SCHMIDT, 2e herziene en verbeterde druk met 9 illustraties naar foto's en 4 teekeningen ..... f 0.75.

No. 33. **Recepten voor Werkplaats en Huis.** 289 Recepten voor het maken van Lakken en Inkten, Verdelgingsmiddelen v. ongedierte, Schoensmeer, Wassen, Poetsmiddelen, Vernissen, Beitsen, Politoer, Soldeermiddelen enz., benevens vele raadgevingen en wenken. 2e herziene en vermeerderde druk, door J. HAMMES, Bedrijfsingenieur ..... f 0.75.

No. 115. **Loonstelsels.** Beknopte uiteenzetting d. voorn. loonstelsels t. dienste v. bedrijfsleiders en werknemers. Door J. HAMMES, Bedrijfsingenieur f 0.75.

WARENKENNIS.

No. 29. **Warenkennis: Voedings- en Genotmiddelen.** Door Ir. D. INGERMAN, Oud-Leeraar a. d. Openb. Handelssch. te Amst. Met 10 illustr. f 0.75.

No. 32. **Warenkennis: Textielwaren, Bleekmiddelen, Verstoffen.** Door Ir. D. INGERMAN, O.-Leeraar a. d. O. Handelssch. te Amst. Met 9 ill. f 0.75.

No. 37. **Warenkennis: Metalen en Legeeringen, Bouwmaterialen.** Door Ir. D. INGERMAN, O.-Leeraar a. d. O. Handelssch. te Amst. Met 10 ill. f 0.75.

No. 41. **Warenkennis: Vetten en Oliën, Brandstoffen, Harsen, Kaoetsjoeck, Looistoffen.** Door Ir. D. INGERMAN, Oud-Leeraar aan de Openbare Handelsschool te Amsterdam. Met 7 illustraties ..... f 0.75.

VERKRIJGBAAR IN ELKEN BOEKHANDEL.

NUTTIGE BOEKEN VOOR MOTORRIJDERS EN AUTOMOBILISTEN

verschenen in de Bibliotheek voor Auto- en Motortechniek,
welke onder leiding staat van TH. VAN SWIETEN,
Hoofdredacteur van „De Auto”.

ELECTRISCHE AANZET- EN VERLICHTINGS- INSTALLATIES VOOR AUTOMOBIELEN

door W. J. C. EIKENDAL

Met 179 afbeeldingen en schema's. In soepelen linnen band f 4.90

HET OPSPOREN VAN STORINGEN IN DE ELECTRISCHE INSTALLATIE VAN DEN AUTOMOBIEL EN HET MOTORRIJWIEL

door W. J. C. EIKENDAL

Met 52 afbeeldingen. In soepelen linnen band f 2.75

DE ACCUMULATOREN-BATTERIJ

Handleiding bij het gebruik en de behandeling van transportabele
accumulatoren, in het bijzonder voor automobielen en motorrijwielen met
een afzonderlijk hoofdstuk over gelijkrichters

door W. J. C. EIKENDAL

Met 90 afbeeldingen. In soepelen linnen band f 3.25

HET MODERNE MOTORRIJWIEL SAMENSTELLING EN WERKING - BEHANDELING EN ONDERHOUD

door A. J. NOSSENT

Tweede, geheel opnieuw bewerkte en verbeterde uitgave.

Met 144 afbeeldingen. In soepelen linnen band f 3.25.

DE ELECTRISCHE UITRUSTING VAN HET MOTORRIJWIEL

door A. J. NOSSENT

Tweede, geheel opnieuw bewerkte en verbeterde uitgave.

Met 104 afbeeldingen. In soepelen linnen band f 2.50.

STORINGEN AAN HET MOTORRIJWIEL

Practische handleiding tot het snel opsporen en verhelpen van alle
voorkomende storingen.

Bewerkt naar „Tracing Motor Cycle Troubles”.

door J. TENDELOO

In soepelen linnen band f 3.25.

Bovenstaande werken zijn verschenen bij Uitg.-Mij. „KOSMOS”
te Amsterdam en in elken boekhandel verkrijgbaar.

AVICULTURA,

het oudste en beste pluimveeblad,
heeft alle voornaamste **Keurmeesters** en
Fokkers onder hare medewerkers en is
het orgaan van alle groote Pluimvee-
Vereenigingen :-: :-: :-:

Jaarlijks 12 schitterende **KLEURPLATEN** en meer
dan 1000 zeer waardevolle illustraties.

Proefnummers gratis op aanvraag.

WEEKBLAD VOOR KLEINVEETEELT

Meer dan 500 illustraties per jaar.

Uitsluitend gewijd aan de **Bedrijfspluimveeteelt** en
andere takken van **Kleinveeteelt**.

Het Vereenigingsblad bij uitnemendheid.

Proefnummers gratis op aanvraag.

DE POSTDUIF,

Officiëel orgaan van de voornaamste
:-: Bonden in Nederland. :-:

Het blad op het gebied van de Postduivensport.

Proefnummers gratis op aanvraag.

BOEKWERKEN.

Wij hebben alle **voornamen boeken** op kleinveegebied in
voorraad. Vraagt onzen **Wegwijzer**. Prijs f 0.10.

Vraagt **ABONNEMENTSPRIJZEN** en **ADVERTENTIETARIEVEN**.
N.V. UITG.-MAATSCHAPPIJ v.h. FIRMA W. v. GORCUM.

:-: **Telegram-Adres: Floralia - Assen.** :-:

FLORALIA

GEILLUSTREERD TUINBOUWBLAD

Officiëel Orgaan van de Koninkl. Nederl. Mij. van
Tuinbouw en Plantkunde.

FLORALIA is verreweg het belangrijkste
geïllustreerde Tuinbouwblad in Nederland.
Geeft jaarlijks meer dan 800 illustraties van
groote waarde en 12 schitterende kleurplaten.
Maandelijks verschijnt een speciaal nummer,
waarin steeds een bijzondere cultuur wordt
behandeld.   :-   :-   :-   :-

Voor liefhebber en vakman is **FLORALIA**
:-   HET AANGEWEZEN BLAD.   :-

Proefnummers gratis op aanvraag.

HANDELSBLAD VOOR DEN TUINBOUW

WEKELIJKS VERSCHIJNEND VAKBLAD,

uitsluitend bestemd voor kweekers en hen
die van het kweken en den handel in
tuinbouwproducten hun hoofdbedrijf maken.

:-   NIET VOOR PARTICULIEREN.   :-

Het beste blad voor den handel op het gebied van
den luxe-tuinbouw.

Proefnummers gratis op aanvraag.

BOEKWERKEN.

Wij hebben alle voorname boeken op het gebied van den
tuinbouw voorradig. Vraagt onzen Wegwijzer. Prijs f 0.15.

Vraagt **ABONNEMENTSPRIJZEN** en **ADVERTENTIETARIEVEN.**
N.V. UITG.-MAATSCHAPPIJ v.h. FIRMA W. v. GORCUM,
:-   Telegram-adres : **Floralia - Assen.**   :-

